
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

GELECEĞİN adı konduğunda gelecek belirlenmiş olur, gelecek ortadan kalkmaya başlar; sadece isim değil, duyguları, enerjisi ve tüm beklentileri belirlendiğinde, bir şekilde, yeni doğum bekleyen hazırlanmış bir form alır. Aslında gelecek hiç kimsenin yaşamadığı, hiç kimsenin beklemediği bir andır. Belki bu boyutta ya da başka boyutlarda, o an, başlamayan yeni bir dönüşümdür.

Ruhçuluk bilgisinde böyledir, yaşanması muhtemel olanları sıraya koyarak, ona dünyasal beklentileri sıralayarak yaşanmaz. Her anın dönüştürücü bilgisini tüm varlığıyla anlayarak yolu keşfetmektir. Yol öyle devindirici, dönüştürücü bir akışla devam eder ki bazen yolun hızını ve amacını anlamak için dünya planlarına çokça gidilip gelinir. Ruhsallık bu gezegenin eğitiminde kullanılan yöntem ve araçlardan biridir. Gerçek ruhçu için yolu hissetmek, yolun bağlantılarını belirlemeden ona sadık olmak, her seferinde yeniden değişmek yolun kendi bilinmez doğasıdır.

Sadece ruhun aklını kullanarak yolda kalabiliriz, ruhun akli varlığın anlaşılabilir kavramlarının hepsini oluşturan yasalardan oluşur. Yasalar ise bilgidir özünde, tek bir bilgidir. Ruhun ait olduğu yerin, birliğin, tekliliğin bilgisidir. Oradan yürür gelir ve birçoğumuz kendiliğinden vazifeleri aldığımızı fark ederiz. Yolun gideceği güzergahı oluşturmaya başlarız.

BİLYAY Vakfı; *Ruh ve Madde Dergisi*, Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği ve adına ruhsal yolculuk diyen tüm gönüllü vazifedarları bir çatı altında toplayan merkezin yeridir, adresidir; merkezdir. Adı dernek olur, vakıf olur. Bu görünen dünyada, bir kılıf şeklinde böyle olmak zorundadır. Devre sonunun belirleyici kurumlarından. Özgürdür, gelecekte belirlenmiş tek bir işi yoktur. Birçok işi vardır: tüm yol hazırlayıcılarını hazırlamak, kalpleri ayarlamak, geleceğin hazırlanmasını sağlamak. Ruhsal yol göstericilikte fonksiyonlar bitmez, şekil değiştirir, biçimsel olarak yeni duruşlar edinir ama asla yolun hizmetinde olanların manevi sorumluluğundan vazgeçemez.

O ateş ruhun yanmaz bilgi ateşidir. Hiç durmadan yenilenir; ruhun sonsuza kadar aynı nitelikleri ile özü, aslı değişmeden sadece maddesel bağlantılarda yenilenen bir cevher olma özelliğini asla yitirmez. Ruh kendi bilgisinin derinlerinde yatan amaçları için her zaman yol ve yöntemi belirler. Onun yolcuları da bu hazırlıkta yerini alırken BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği, kurum olarak, bilgi şeklinde gelecek olan ruhçuluk ve birleştirici enerjinin hizmetlileri olarak vazife yapmaya devam edecek.

Gerçek saflık ve masumiyetin “altın” yerine kalp temizliği ve içsel çabadan geçtiğini unutmadan yola devam edenlerdeniz. Daha yüksek enerjilerle buluşmak için inceltilmiş az yasal işlere ve bilgi tatbikatına devam ediyoruz.

Karanlığın yöntemleri her zaman ışığın arkasından gelmektedir. Işık karanlık içinde çalışır aslında, bir an önce kendini görsün diye...

Nadir işçilere sesleniyoruz: Hasadımız bereketli, bir o kadar da yolun üstünde hazırlanmış bekleniyor!

Çok gayretli varlıklar ise sadece radyo düğmesi gibi açılıp yayını almak için bekliyor.

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Erkan TURAN

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

TEMMUZ 2010 Sayı: 606 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 500 USD

Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD

Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD

İç Tam Sayfa 150 USD

İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Meditasyon** Ergün Arıkdal
- 10 **Ouspensky Anlatıyor** P. D. Ouspensky
1. Bölüm
- 15 **Mekan ve Plan**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 16 **İnsanlığı Birleştiren Bilgi** Adnan Ersoy
- 21 **Niyetin Gücü** Claudia Weiss
- 22 **Zodyak Çağları** Lorna St. Aubyn
- 27 **Uzaktan İyileştirme Çalışmaları** Dr. Sultan Tarlacı
- 28 **Kral ve Eşleri**
Öykü
- 30 **Tyana'lı Apollonius** Ali Karaca
- 35 **Mavi Gökyüzü** Dzogchen Ponlop Rinpoche
- 36 **Şamanlar: İlk Bilimsel Araştırmacılar ve İlk Ruhsal Uygulayıcılar**
Stanley Krippner
2. Bölüm
- 42 **Kant'ın Kuramında Makul Vicdan ve Yücenin Deneyimi**
Aytuğ Şentürk
2. Bölüm
- 47 **BİLYAY Vakfı, MTİAD ve İDAD Genel Kurulları Yapıldı**
Haber
- 48 **Mutluluk Arayışı** Vesela Simic
- 54 **Ölüm Yoktur, Doğuşlar Vardır** Mehmet Fahri Öğretici
- 58 **Ölüm Kursu** John M. Glionna
- 62 **Kozmik Gemi** Alpaslan Cebbaroğlu
Akış
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Meditasyon

Ergün Arıkdal

HİNDİSTAN, Japonya, Çin ve Birmanya gibi Uzak Doğu ülkelerinin ibadet tarzı, yani varlıkların Mutlak Varlık'la bağlantılarını temin etmek için kullanmaya çalıştıkları araç meditasyondur. Meditasyon bir çeşit ibadet şeklidir. Müslümanlar Yaratan'ın yüce tesirlerini almak ve O'nunla manen, ruhen bir rabita kurmak için nasıl namaz kılarlarsa, Doğu'daki halkların namazı da meditasyondur. Sözü ettiğimiz şey, bugünlerde Avrupa'da, Amerika'da moda olmuş ve oradan da bize intikal etmiş olan bir çeşit beyin jimnastiği değildir. Meditasyon, aslında bir çeşit ibadet şeklidir. Ve biliyoruz ki, meditasyon geleneksel İslam tarikatlarında, Sufi geleneklerinde "murakabe" ismi altında yapılır. Murakebede belli bir konu zihinde ele alınır, derin düşünceye dalınır. Murakabeye dalabilmek, kendini tecrit edebilmek için, murakabe yapmakta olan insanın kendi zihinsel ve ruhsal yapısına, inanç kapasitesine uygun tarzda ifade edilen, dualar tarzında ifade edilen sözcükler de vardır. Bu sözcükleri kullanmak suretiyle murakabeye çekilir, orada artık müşahadeye geçmek de mümkündür. Bu müşahade de "inner vision" dedikleri iç gözlem ya da iç vizyondur. Bu, "gezgin durugörü" ismini verdiğimiz yetenekte ortaya çıkan bir görüş şeklidir. O murakabe içerisinde bir düşünce, fikir, anlayış ya da sembolün açılımına konsantre olmuş biri, aynı zamanda birtakım rüyetlerle de bu faaliyetini destekler. O anda da müşahade dediğimiz şey meydana gelir; bu o müşahade, yani gözlem halinde, içte olan bir sahnenin varlık tarafından içsel bir şekilde gözlenmesidir. Bu sahne imajlara, renklere, şekillere, kokulara, mecazlara bürünebilir. Bu gözlemi yapan varlık kendi kapasitesine göre bunları yorumlar, bunlardan alacağı bilgileri alır, yetiştiremediği noktalarda da, tecrübesi ve görgüsü fazla olan mürşitleriyle konuyu müzakere ederek meseleyi anlamaya çalışır.

Meditasyon Uzak Doğu'da bir ibadet şekli halindeyken, Yakın Doğu'da, İslam

tradisyonunda psişik veya mantal bir çalışma, içsel bir araştırma yolu olarak kullanılmıştır. Ama şimdilerde, bunlar herhalde daha modernize edilmiş vaziyettedir. Kendine göre bir teknik geliştirerek zihin jimnastiği tarzında, insanlarla bu işi paylaşmaya çalışan birçok Hindu ülkemize gelmektedir. Ayrıca ülkemizin birçok yerinde ücrete tabi olmak üzere eğitimler verilmektedir. Ama bunlar hep o kişiler tarafından geliştirilmiş birer meditasyon tipidir. Çünkü tespit edebildiğimize göre 56 çeşit meditasyon vardır.

Meditasyon hususunda gerçekten ciddi ve kararlı bir şekilde hareket etmeniz gerekir. Sabah ve akşam, mümkünse aç karnına, rahat bir şekilde oturarak; yarım saat, bir saat veya daha fazla bir süre sükunet içinde olmanız ve düşüncenizi aynı noktada tutmanız gerekmektedir. Gözlerinizi kapatırsanız daha iyi netice alırsınız.

Düşünceniz incelemek istediğiniz bir konu olabilir. Bir konu üzerinde özel bir şekilde düşünme eylemi de diyebilirsiniz buna. Meditasyon konuyla ilgili belirlenmesi gereken hususların şekillenmesine izin verir. Meditasyonda tek bir konudan ilham alarak yeni şeyler öğrenme gayesi de vardır. Akıl ve beden serbest tutulur. Düşünce kendi konusunun dışına kaçmak eğilimi gösterirse, yani başka fikir çağrışımları içinde kalırsanız, aklın müdahalesi ile sükuneti yitirmeden ilk konuya dönülebilir; zihninize çağrışım yoluyla gelen çeşitli imajları, fikirleri akıldan ziyade bir irade darbesi ile uzaklaştırmak ve tekrar ilk baştaki konuya dönmek mümkündür. Bunu hiç telaşa kapılmadan yapmak gerekmektedir. Tabi burada esas olan, sükunet içinde kalmak ve konu ile ilgili yeni sezgileri alabilmektir. Sükuneti, rölaksasyonu temin etmek lazımdır. Dolayısıyla, eğer bu tarzda bir psişik

durum yaratamıyorsanız, önce zihinsel gevşemeyi öğrenin, derim. Elbette, önce bedenden başlar bu gevşeme. Beden gevşemesini sağladıktan sonra zihinsel gevşemeye de geçmek kabildir. Bu ikisini bir araya getirirseniz mesele kalmaz.

Meditasyon sırasında zihninize gelen çağrışımların sizi fazlaca meşgul etmemesini sağlamak üzere zikir kullanmakta fayda vardır. Bu, çok çeşitli şekillerde olabilmektedir. Meditasyon sırasında kullanılacak, tek heceli Hindu kavramları oldukları

için bazılarımıza garip gelebilen zikir sözcüklerini ya da mantraları içeren kitaplar mevcuttur. Yani bunlar sanıldığı gibi gizli saklı meseleler değillerdir. Fakat hangi kelimenin kullanılacağı meselesi, insanlar için bir problem teşkil edebilmektedir.

Eğer seçtiğiniz o kelimeye kendinizi şartlandırırırsanız, yani o kelimeyi zihnen ifade etmeye başladığınız anda diğer parazit düşüncelerin, parazit imajların ortadan kalkacağı, silinip gideceğine dair kendi kendinize telkin vererek daha önceden bir şartlandırma

yaparsanız, mantraya da ihtiyacınız kalmaz.

Zaten her şey bir oto telkindir, önceden kendinizi şartlandırmadan ibarettir. Kısacası, söylenen mantranın pek bir özelliği yoktur. "O mantranın taşıdığı bir ses tonu vardır, o ses bir vibrasyon taşır, o vibrasyon benim şuuruyla şuuraltım arasındaki bağlantıyı açıp kapayan kontak anahtarı gibi hareket eder," dendiğini duyuyoruz. Bunlar insanların bilime vermiş olduğu önemden kaynaklanan bir çeşit telkindir ve aslında bir manada zorlamadır. İşin doğrusu, böyle bir şeyin söz konusu olmamasıdır. Mantraların kendilerine göre bir vibrasyon taşıdıkları meselesi çok tartışılması gereken bir husustur çünkü her dilde, her şeyin bir karşılığı vardır. Hintçe bir kelimenin uygun karşılığı Türkçe'de de, Arapça'da da, İngilizce'de de vardır. "Muhakkak böyle söyleyeceksin, bu kelimeyi kullanacaksın," demek, bir çeşit sovenizme veya bir çeşit misyonerliğe girer. Bunlar mecburi şeyler değildir.

Meditasyon yapmaya oturan kimse hangi konuda düşüneceğini önceden kararlaştırmalıdır. Amacınız, o konu üzerinde zihnen derin bir düşünceye dalmaktır. Yoksa zihninize gelen her şeyi atıp kovmak, zihninizi boş tutup berrak hale getirmek değildir. Bu, değişik ekol sahiplerinin ortaya sürdüğü iddiadır. Aslında meditasyonun ana gayesi belli bir konu, kavram, felsefi bir mesele, bir iman veya

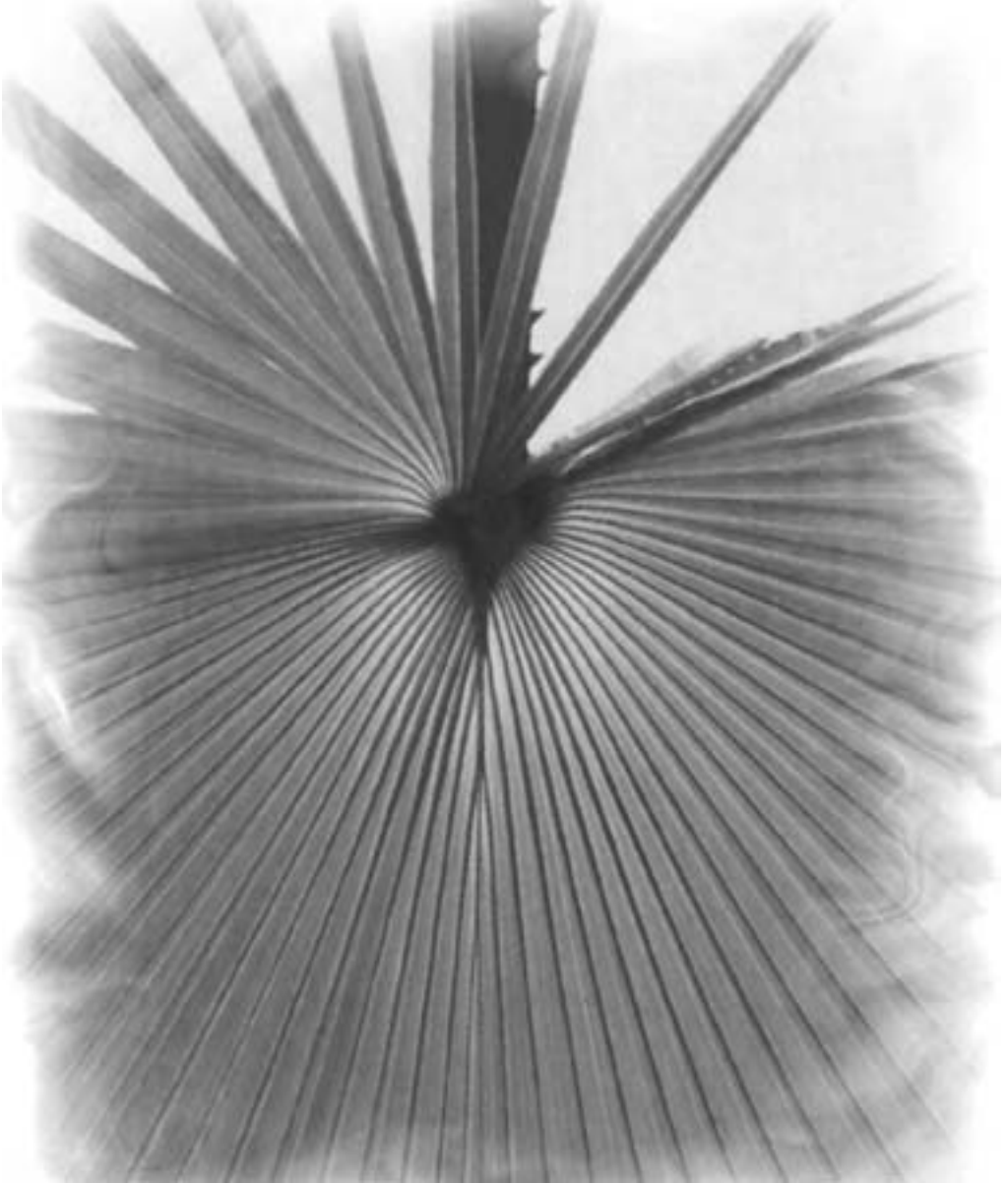
bir zihin meselesi üzerinde kendini her şeyden izole ederek, sadece o mesele veya kavram ile sizin zihninizin karşı karşıya gelmesini sağlamaktır. Yoksa birçok şeyleri gündüz vakti de, yolda giderken de düşünebilirsiniz. Evde oturduğunuz iki-üç dakika içerisinde de düşünebilirsiniz ama bunlar sonuç getirmez. Bir diğer önemli husus da tam bir izolasyon içerisinde, zihninizin bütün kapasitesini kullanarak, konu üzerinde analitik, sentetik, her türlü iniş çıkışı yapmak, her türlü ilhamı alıp vermektir. Meditasyonun ya da murakabenin bize göre, asıl maksadı budur.

Meditasyon zaman zaman derin bir tefekkür ve hatta kendinden geçme, yarı transa geçme manasına da gelebilir. Konuyu düşünürken aklınıza başka şeyler gelirse, sükunetle mantranızı, özel kelimenizi ya da zikir kelimenizi tekrarlayıp ana konuya dönmeye çalışın. Dediğimiz gibi, amaç parazit düşünce ve imajlardan kurtulmaktır. Mesele de burada tam bir izolasyona, tecrite gitmektir. Zihne başka fikirler gelirse, mantra tekrar edilir. Esas budur. Meditasyonda belli

bir düşünce üzerinde kalınabileceği gibi, zihnin düşüncesiz kalması, boş tutulması da söz konusu olabilir. Bu sırada zihne bir düşünce gelirse, mantra birkaç defa tekrar edilir ve yine zihinde bir boşluk sağlanır.

Zihnin düşüncesiz kalması ve boş tutulması meselesinden söz ettiğimizde, çoğu kişinin endişesi olan “obsesyon”dan da söz etmemiz gerekir. Zihne gelen bir düşüncenin nereden geldiği önemlidir. Bu düşünce bizim kendi şuuraltımızdan gelebildiği

gibi, telepatik yollarla bedenli ya da bedensiz başka varlıklardan da gelebilir. Eğer bu düşünce bir bedensizden geliyorsa ve bu bedensizin ihtiyaçları tahakküm seviyesinde, egoistik seviyede, alçak, düşük bir vibrasyon içerisinde bulunuyorsa; size tahakküm etmek, sizi obsede etmek gibi birtakım eğilimler içerisinde olacaktır. Bu durumda sizinle özdeşleşmek, sizin varlığınızdaki, fizik bedeninizden, duygularınızdan ve düşüncelerinizden yararlanarak eksikliğini hissetmiş olduğu, tatmin edememiş olduğu noktaları tatmin etmek gibi bir endişe ve ihtiyaçla sizi belli bir süre düşüncelerinin esareti altına almaya çalışabilir. İşte, obsesyon tehlikesi burada başlar. Eğer siz gelen düşünceleri anlayabilecek kadar kendinizi tanımiyorsanız, bilgi seviyeniz yetersizse, zihninizde meydana gelen boşluk ve o boşluğa kendiliğinden inen, doğan, vaki olan tesirler, düşünceler, sizde birtakım yeni yapılanmalara sebep olabilir. Bu tamamen sizin kişiliğinizin dışında bir yapılanmadır, zihninizin henüz tetkik etmediği birtakım fikir ve düşüncelerin size gayet tatlı ve zorlayıcı bir şekilde kabul ettirilmeye çalışılması gibi olaylar ortaya çıkabilir.

Bu boşluk anlarında, genellikle birtakım ilhamlar da gelir. İşte, meditasyonun asıl kurtarıcı tarafı budur. O tefekkür halinde, o murakabe halinde zihnin o boşluğundan yararlanarak birtakım ilhamlar gelmeye başlar çünkü siz bütün parazit imajları, parazit fikirleri ve düşünceleri olabildiğince ortadan kaldırırsınız. Zihninizde bir boşluk oluşur ve o boşluktan faydalanarak size birtakım ilhamlar

gelir. Peki, bu ilhamlar nereden gelmektedir? İlhamın kaynağını bilmek gerekir çünkü bu ilhamlar çok çeşitli seviyelerden gelebilirler. Bunu kontrol etmek ve anlayabilmek çok çok zor bir iştir. Umarız ve isteriz ki, bu ilhamlar seviye bakımından gerçekten hayırlı, yani hakiki ve yüksek realitelerle alakalı bir bağlantıyı teşkil edebilecek tesirler olsun. Elbette, ilham ve sezgi insana her hal içinde gelebilir fakat meditasyon halinde daha kolay, daha net, daha kuvvetli ve saf olarak gelebilmektedir. Ve şüphesiz, ruhsal gelişmede sezgilerin ve insana getirebileceği bilginin de rolü çok önemlidir.

Dolayısıyla, meditatif bir durumu kendiliğinden yaratmanızda fayda vardır. İlla ki belirli bir metoda göre herhangi bir meditasyon yapmanız gerekiyorsa, bunu bilen, gerçekten bu konuya aklı eren, yani sadece teorik olarak bilmekle kalmayıp deneyini de yapan insanlarla, sizinle beraber oturup meditasyon yapacak ve sizi takip edebilecek insanlarla oturup çalışabilirsiniz. Zihninize gelen birtakım sezgileri, ilhamları bir başkasıyla paylaşırsanız, o size kendi tecrübesine uygun olarak bunların kalitesi, nitelikleri hakkında bilgi verebilir. “Bunlar şaşkıncı, yanlış, çarpık düşüncelerdir ama bunların üzerinde durmak gerekir,” tarzında, bir mürşit ve mürit veya inisiye ve inisiyator ilişkisi içerisinde bu yürütülebilir. Elbette, bu iş evde yapılmaz. İki arkadaş arasında bunu yapmak o kadar kolay değildir. Ancak özel bir yerde çalışmak, yani belli bir mekana gitmek, bir ekol çalışması yapmak suretiyle bunlar daha kolay bir şekilde öğrenilebilir. □

Ouspensky Anlatıyor

P. D. Ouspensky

1. Bölüm

HAYATTA, uzun zaman aralıklarıyla ayrılmış ama içsel kapsamları ve tamamen onlara özgü belirgin ve tekil bir his sayesinde birbirine bağlı olan anlar vardır. Bu gibi birkaç an daima aklıma bir arada gelir ve o sırada, hayatımın ana eğilimini tespit edenin bunlar olduğunu hissederim.

Yıl 1890 veya 1891. İkinci Moskova “Jimnazyum”unda* bir akşam hazırlık sınıfı. Kocaman gölgelerle yanan kerosen lambalarının aydınlattığı büyük bir derslik, duvarlar boyunca sarı dolaplar. Yatılılar mürekkeple lekelenmiş felemenk gömleklerinin içinde, sıralarının üstünde eğiliyorlar. Bazıları derslerine gömülmüş, bazıları sıralarının altında Dumas veya Gaboriou tarafından yazılmış yasak kitapları okuyorlar, bazıları ise yanlarındakilerle fısıldaşıyorlar. Ama dıştan hepsi birbirine benziyor. Öğretmen masasında görevli öğretmen oturuyor, uzun boylu sırık gibi bir Alman “Dev Adım” üniformasıyla oturuyor: altın düğmeli mavi bir redingot. Açık bir kapıdan, bitişik derslikteki bunun gibi bir hazırlık sınıfı görünüyor.

İkinci veya üçüncü “sınıfta” bir öğrenciyim. Ama Zeifert’in, bugün bile bazen rüyalarımın giren istisnaları tamamen içeren Latin gramerini veya Evtushevsky’nin saman satmaya giden köylüyü, üç borunun su akıttığı depoyu anlatan “Problemler”i yerine, önümde Malinin ve Bourenin’in *Fizik*’i var. Bu kitabı, büyük oğlanlardan birinden ödünç aldım ve hırsla ve şevkle okuyorum; önümde açılmakta olan gizemlerde bir an vecd içindeyim, bir an dehşet. Çevremdeki bütün duvarlar ufalanıyor ve sonsuz uzaklıktaki ve inanılmaz güzellikteki ufuklar, açıklanmış biçimde ortaya çıkıyor. Bu sanki daha önceden bilinmeyen ve şüphelenilmeyen ipliklerin uzanmaya başlayıp, şeyleri birbirine bağlaması gibi. Hayatımda ilk kez dünya kaostan çıkmakta. Her şey bağlantılı hale gelmekte, düzenli ve uyumlu bir bütün oluşturmakta.

* “Jimnazyumlar”, sekiz sınıf, yani biçim içeren, on ila onsekiz yaş arasındaki oğlanlar için olan “klasik” hükümet okullarıydı.

Bağlantısız ve hiçbir ortak noktası yokmuş gibi görünen bir dizi fenomeni anlıyorum, bir araya getiriyorum.

Ama ne okuyorum?

Kaldıraçlarla ilgili bölümü okuyorum. Ve bir anda bağımsız ve ortak noktası yok diye bildiğim basit şeylerin bir yığını bağıntılı hale gelmekte ve büyük bir bütün halinde birleşmekte. Bir taşın altına sokulan bir sopa, bir çakı, bir kürek, bir tahterevallı; bütün bu şeyler birdir ve aynıdır, hepsi de “kaldıraç”tır. Bu fikirde hem dehşet verici hem de cezbedici bir şey var. Nasıl olur da ben bunu bilmem? Neden kimse bana bundan söz etmedi? Neden binlerce yararsız şeyi öğrenmeye zorlandım da “bundan” söz bile edilmedi? Keşfediyor olduklarımın hepsi o kadar harika ve o kadar mucizevi ki gittikçe daha çok kendimden geçiyorum ve beni başka

ifşaatların da beklediğine dair kesin bir önseziye kapıldım. Sanki *her şeyin birliğini* zaten hissediyordum ve bu duygudan dolayı huşuya kapılmışım.

Beni heyecanlandıran bütün bu duyguları daha fazla kendime saklayamıyorum. Masada yanımda oturan arkadaşım, sık sık nefes bile almadan konuşmalar yaptığım en iyi arkadaşım bunları paylaşmayı deniyorum. Fısıltıyla ona keşiflerimi anlatmaya başlıyorum. Ama sözlerimin ona hiçbir şey aktarmadığını hissetmekteyim ve hissettiklerimi de ifade edememekteyim. Arkadaşım beni akli başka yerde dinliyor, anlaşılana o ki söylediklerimin yarısını dinlemiyor. Bunu görüyorum ve kırılıyorum ve susmak istiyorum. Ama öğretmen masasındaki uzun boylu Alman çoktan “konuştuğumuzu” ve arkadaşımın masanın altından bir şey gösterdiğimi fark etmiş. Hızla bize yaklaşıyor ve bir an sonra sevgili *Fizik*'im onun aptal ve antipatik ellerinin arasında.

“Bu kitabı sana kim verdi? İçindekileri zaten anlayamazsın ki. Ve eminim derslerini de hazırlamadın.”

Fizik'im öğretmen masasının üstünde.

Çevremde alaycı fısıltılar ve yorumlar duyuyorum: Ouspensky fizik okuyor. Ama aldırımıyorum. *Fizik* yarın yine benim olacak ve uzun boylu Alman tamamen büyük ve küçük kaldıraçlardan yapılmış!

Yıllar yılları kovalıyor.

Yıl 1906 veya 1907. Moskova günlük gazetesi *Sabah*'ın editör bürosu. Yabancı gazeteleri biraz önce aldım ve yaklaşmakta olan Hague Konferansı ile ilgili bir makale yazmak zorundayım. Fransız, Alman, İngiliz, İtalyan gazeteleri. Sempatik, eleştirici, alaycı,

kaba, süslü, yalancı ibareler ve en kötüsü tamamen otomatik, binlerce kez kullanılmış ve tamamen farklı, belki de çelişen durumlarda tekrar kullanılacak olan ibareler. Onları ciddiye almış gibi yaparak tüm bu sözleri ve fikirleri taramalı ve sonra, aynı ciddilikte, kendi başıma bir şeyler yazmalıyım. Ama ne diyebilirim? Hepsini çok sıkıcı. Diplomatlar ve her türden devlet adamı bir araya gelecek ve konuşacaklar, gazeteler onaylayacak veya onaylamayacak, sempaticanı olacak veya olmayacak. Sonra her şey yine olduğu gibi olacak, belki de daha kötü.

Hala erken diyorum kendime, belki sonra aklıma bir şeyler gelecektir.

Gazeteleri bir kenara iterek masamın çekmecesini açıyorum. Bütün çekmece garip başlıklı kitaplarla tıka basa dolu: *Okült Dünyası, Ölümünden Sonra Hayat, Atlantis ve Lemurya, Dogme et Rituel de la Haute Magie, Le Temple de Satan, Bir Hacının Samimi Sözleri* ve benzerleri. Bu kitaplar ve ben bütün bir ay boyunca ayrılmaz haldeyiz ve Hague Konferansının dünyası ve baş makaleler bana göre gittikçe daha muğlak, yabancı ve gerçekdışı hale gelmekte.

Kitaplardan birini rastgele açıyorum, makalemin bugün de yazılmayacak olduğunu hissediyorum. Neyse, cehenneme kadar yolu var! Hague Konferansı üzerine bir makale eksik olursa, insanlık hiçbir şey kaybetmeyecek.

Evrensel barış hakkındaki bütün şu konuşmalar, sadece Maniloff'un** göletin üzerine bir köprü kurma rüyalarından başka bir şey değil.

Bundan hiçbir şey çıkmaz, ilk önce konferanslar başlatan ve barış üzerine münazaralar yapan insanlar, önünde sonunda bir savaş başlatırlar. Savaşlar kendi başlarına başlamazlar, ne de "halklar" savaşları başlatır, yine de en çok onlar suçlanırlar. Barışa engel olanlar, sadece şu iyi niyetli adamlardır. Ama bunu anlayacaklarını beklemek mümkün müdür? Herhangi biri kendi değersizliğini hiç anlayabildi mi?

Hague Konferansı ile ilgili aklıma bir sürü çarpık düşünce geliyor ama bunların hiçbirinin basılmayacak cinsten olduklarını fark ediyorum. Hague Konferansı fikri çok yüksek kaynaklardan geliyor; öyleyse insan bunun hakkında yazacak ise, sempaticanca yazmalı, özellikle de genelde hükümetten gelen her şeye şüpheyle ve eleştiri ile yaklaşan gazetelerimiz; sadece Almanya'nın konferansa karşı tutumunu onaylamazlarken. Düşündüklerimin hepsini yazabilsem, editörden asla geçmeyecektir. Ve bir mucize eseri ondan geçse de kimse tarafından okunmayacaktır. Gazete polis tarafından sokakta toplatılacak, hem ben hem de editör çok uzun bir yolculuk yapmak zorunda kalacağız. Bu görüntü beni hiç cezbetmiyordu. İnsanlar onları sevdiği ve onların içinde yaşadığı sürece yalanları açığa çıkarma çabasının yararı nedir? Bu onların meselesi. Benimkiler olmaksızın da yeterince yalan var.

Ama burada, bu kitaplarda, garip bir hakikat tadı var. Bunu artık iyice güçlü hissetmekteyim çünkü çok uzun zamandır kendimi içime kapadım, kendimi yapay, materyalist sınırların içinde tuttum, bu sınırlar içinde

** Maniloff, Gogol'un *Ölü Canlar*'ındaki duygusal arazi sahibi.

tutulamayacak şeyleri hayal etmekten kendimi mahrum ettim. Kurumuş ve sterilize bir dünyada, düşünceme empoze edilmiş sonsuz sayıda tabu ile yaşamaktayım. Ve birden bu garip kitaplar çevremdeki bütün duvarları yıkıverdiler ve uzun zamandır düşünmekten ve hayal etmekten korktuğum şeyleri düşündürüp hayal ettirdiler. Birdenbire eski peri masallarında garip bir anlam bulmaya başladım; korular, ırmaklar, dağlar canlı şeyler haline geldiler; gizemli hayat geceyi doldurdu, yeni meraklarla ve yeni beklentilerle uzak seyahatleri tekrar hayal etmeye başladım ve eski manastırlar hakkında duymuş olduğum birçok olağanüstü şeyi hatırladım. Uzun zamandır beni ilgilendirmeyen fikirler ve hisler birdenbire önem ve ilgi kazandı. Daha dün nahif halk fantezileri ve kaba batıl itikatlar olarak görünen şeylerde derin bir anlam ve birçok süptil alegori meydana çıktı. Ve en büyük gizem ve en büyük mucize ise ölümün var olmayabileceği, o gidenlerin tamamen yok olmamış ama bir yerlerde ve bir biçimde var olabilecekleri ve onları tekrar görebileceğim düşüncesinin mümkün hale gelmesiydi. “Bilimsel”

düşünmeye o kadar alışmışım ki hayatın dış örtüsünün ötesinde bir şeylerin olabileceğini tahayyül etmekten bile korkuyordum. Ölümle lanetlenmiş, bütün arkadaşları asılmış ve aynı kaderin kendisini bekliyor olması düşüncesiyle uzlaşmış bir adam gibi hissediyordum kendimi ama birden, adam arkadaşlarının yaşıyor olduğunu, kaçtıklarını ve onun için de umut olduğunu duyuyordu. Ve buna inanmaya korkuyordu çünkü eğer tersi kanıtlanırsa çok korkunç olacaktı ve hapisane ve de idam beklentisinden başka bir şey olmayacaktı.

Evet, bütün o “ölümden sonra hayat” kitaplarının çok naif olduklarını biliyorum. Ama bir yere götürüyorlardı, arkalarında bir şey vardı, daha önce yaklaştığım bir şey ama o zaman beni korkutmuştu ve ben ondan, “materyalizm”in çıplak ve kurak çölüne kaçmışım.

“Dördüncü Boyut!”

Uzun zaman önce azıcık hissettiğim realite buydu ama o zaman benden kaçmıştı. Artık yolumu görüyordum, çalışmamı ve bunun nereye gidebileceğini.

Hague Konferansı, gazeteler, hepsi benden çok uzaktaydı. İnsanlar neden

kendilerinin, sadece gölgeleri, sadece silüetleri olduklarını ve bütün hayatın, bir başka hayatın sadece bir gölgesi, bir silüeti olduğunu anlamıyorlardı?

Yıllar geçti.

Kitaplar, kitaplar, kitaplar. Okudum, buldum, kaybettim, tekrar buldum, tekrar kaybettim. En sonunda kesin bir bütün, kafamda şekillenmiş hale geldi. Düşüncenin ve bilginin, yüzyıldan yüzyıla, çağdan çağa, ülkeden ülkeye, bir ırktan diğerine geçen kırılmamış çizgisini, aslında sadece çizgiye ait olan fikirlerin bozunumları ve saptırılmaları olan dinlerin ve felsefelerin katmanları altında derinlere gizlenmiş bir çizgiyi gördüm. Yakın bir zamana kadar, benim için tamamen bilinmeyen ama artık benim için açık hale gelen, felsefe tarihi üstüne yazılan ders kitaplarında, nadiren belirtilmiş olmasına rağmen bildiğimiz felsefeyi besleyen bir önemle dolu, geniş bir

literatür gördüm. Ve bunu önceden bilmediğim için, hatta bundan haberdar olmuş çok az kişi olduğu için de şaşkındım artık. Örneğin, sıradan bir deste oyun kağıdının derin ve uyumlu bir felsefi sistem içerdiğini kim bilir? Bu öylesine tamamen unutulmuştur ki neredeyse yeni gibi görünmektedir.

Yazmaya, bulduklarımın hepsini anlatmaya karar verdim. Ve aynı zamanda, bu gizli düşüncenin fikirlerinin, tam bilginin verilerine uygun hale gelmesinin gayet mümkün olduğunu ve de “dördüncü boyutun”, eski ve yeni bilginin arasına atılacak bir köprü olduğunu gördüm. Ve dördüncü boyut fikirlerini, kadim sembolizmde, Tarot kartlarında, Hint tanrılarının imajlarında, bir ağacın dallarında ve insan bedeninin çizgilerinde gördüm ve buldum.

(Devam Edecek)

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Mekan ve Plan

Celse: 40, 5.4.1964

MEKAN, alemin, kendinden yukarıda olan kainatı ile kendinden aşağı olan aleminin müştereken bir araya getirdiği bir dizidir. Mekan, alem içinde, değişik şuurlara sahip varlıkların, bu alemin görüş şeklidir.

Mekan, bir varlığın, kendi etrafında meydana getirebildiği şuur küresinin kendisidir.

Mekan, varlığın idrak eşelindeki basamaklarıdır.

Plan, değişik ruhiyatlara sahip varlıkların, aralarında dalgalı ve mukavves tarzda meydana getirdikleri bir irtibattır.

Plan, bir varlığın kendi şuur sahasındaki muayyen bir frekansının ifadesidir.

Plan, muayyen bilgi ve şuur aydınlığında bulunan varlıkların hasıl etmiş oldukları, faal ve fakat muayyen sınırlar içinde cevelan eden ruhi müessiriyetlerinin ifadesidir.

Plan, iki türüdür. Yatay ve dikey. Yatay planlar, varlığın alem ile olan irtibatlarını temin eder. Dikey planlar, kainatla olan irtibatlarını temin eder. Bunlar birbirinin içine girmiştir. Adeta, kesit halinde bakılırsa, kareler teşekkül etmiştir. Her bir kare bir vasatı gösterir. Bu vasattaki buudunuz, daha doğrusu, bu buuda esas teşkil eden husus, dikey olan plandır. □

cevelan: dolaşma, gidip gelme. dönüp dolaşma.

eşel: kademe, aşama, merdiven.

hasıl: meydana gelen. elde edilenlerin hepsi.

muayyeniyet: belli olma durumu, bellilik.

mukavves: yay gibi eğri, bükülmüş.

müessir: etki eden. hükmünü yürüten.

vasat: ortam.

İnsanlığı Birleştiren Bilgi

Adnan Ersoy

20. YÜZYILIN büyük inisiyesi Dr. Bedri Ruhselman, *Ruh ve Kainat* adlı üç ciltlik eserinde, Neo-Spiritüalizm'in esasları bahsinde “tekamül” konusunda şöyle der: “Ruhlar madde kainatında tekamül ettikçe, diğer bir ifadeyle görgü ve tecrübeleriyle maddeler üzerindeki etkinlik kudretlerini kullanabilme imkanlarını genişlettikçe kendilerinde saklı olan yüksek melekeleri yavaş yavaş ve gittikçe artan bir şekilde geliştirme zemini bulur ve o oranda maddi esirlikten kurtulur.”

Burada söz konusu olan “tekamül” anlayışında, içinde bulunduğumuz üç boyutlu fizik vasata enkarne olan ruhun, dar şuurda, maddeye bağlanmış halde içinde bulunduğu durumu iyi değerlendirmemiz gerekir.

Var olan ruh ve eşyanın tek ve en yüksek gayesi TEKAMÜL ve TEKAMÜLe hizmettir. Tekamülden maksat, varlıkların şuur alanlarını genişletmesi ve bilgilenmesidir. Her maddi ortam bir tekamül yeridir ve burada varlıklar, madde tatbikatı yapmak suretiyle şuur ve bilgilerini genişletirler. Ruhun madde evrenine girişi ve oradan çıkışı madde evreni bilgisini alıp uyguladıktan sonra gerçekleşir. Varlığın ulaşacağı her tekamül merhalesi görecelidir, kesinlikle son kemal noktası yoktur. Dünya Okulu'na enkarne olan varlıkların da ilerlemeleri ve gelişmeleri çok değişik manzaralar, iniş ve çıkışlar göstermektedir. Tatbikatlar çok geniş bir alana yayılmıştır. İçinde bulunduğumuz son devrenin icabı olarak, belli bir marj içerisinde çok değişik titreşimlere imkan tanınmıştır ve hala pek çok varlık, ihtiyaçlarına uygun tesirlerle beslenmektedir. Ancak tüm bu tatbikatlar Ruhsal İdare Mekanizması'nın planlarına uygundur.

Bir uçak gemisi düşünelim. İçinde adeta bir şehir gibi geniş bir alana yayılmış çok sayıda varlık mevcuttur. Bunların her birinin gemi içinde birbirini tamamlayan değişik görevleri vardır. Bu varlıklar görevlerinin ifası sırasında çeşitli durumlar ile karşılaşabilirler. Ancak gemi önceden belirlenen hedefine doğru

kararlı bir şekilde yol alır. Beşeriyet ailesi de böyledir. Ruhsal İdare Mekanizması'nın başta belirlediği, sonda tahakkuk edecektir. Bu husus kuantum anlayışta ana dalga boyunda, başta kararlaştırılanın tezahür aleminde, beşeriyetin kendi seçimleri ile yaptığı fizik vasat tecrübeleri neticesinde oluşacağı şeklinde anlaşılmalıdır.

Dünya okulunda temel olarak iki tesir kuşağı mevcuttur: Yatay tesirler, dikey tesirler. Dikey tesirler insan

kalbine gelen sezgi ve tebliğlerin getirdiği öncül bilgilerdir, yatay tesirler ise insan aklı ve zekasının geliştirdiği beşeri fenomenlerdir.

Beşeriyet uzun bir süreç içerisinde madde tatbikatı yaparken ıstıraplı devreler yaşamış, tecrübelerle bilgi ve şuurunu artırmıştır. Orta Çağdan sonra beşeriyeti karanlıktan çıkarmak için ortaya çıkan Rönesans Akımı, 2. Dünya Savaşının ağır yaraları ile bir daha karşılaşılması için savaş sonrası kurulan Birleşmiş Milletler

örneklerinde olduğu gibi. Dikey tesirler ise semboliktir. Farkındalık arttıkça varlık daha üst seviyeli bilgiye cezbolmaktadır. Tekamülde “son”dan bahsedemeyiz. Bu okulun hiçbir dersi nihai ders değildir. Tatbikatların neticeleri uç uca eklenmektedir.

Ulu Önderimizin: “Ben manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım ilim ve akıldır. Benden sonrakiler, bizim aşmak zorunda olduğumuz çetin ve köklü zorluklar karşısında, belki gayelere tamamen eremediğimizi fakat asla taviz vermediğimizi, akıl ve ilmi rehber edindiğimizi tasdik edeceklerdir,” ifadesinde tekamülün sonsuzluğunu da çok güzel bir şekilde dile getirmektedir. Hepimizin her an ortaya çıkabilecek daha üst bir realitenin bilgisini kavrayabilmek için

her türlü mevcut eski realite bilgilerini terke hazır olmamız gerekir. Bu husus bir tekamül zorunluluğudur.

Her varlık doğmadan önce, kendi hazırladığı hayat planındaki ihtiyaçlarının peşinde koşar. Ruhsal İdari Mekanizma kendi bünyesi içindeki bütün imkanlarıyla enkarne olan her türlü varlığın ihtiyaçlarını sonuna kadar karşılar. Yani ihtiyacımıza ve hür irademizle yaptığımız seçimlere göre, epröv dediğimiz ve içinde bulunduğumuz beşeri şuurda şoklar ve ıstıraplar tarzında algıladığımız olayları, mizansenleri yaşarız. Burada tek amaç, varlığın kendi bütünlüğünü maddi alemde yapacağı tecrübelerle tamamlamasıdır.

Günümüzde, varlık beşeri tebligatlarla alınan göksel bilgiler ile ilgili olarak kendine sürekli şu soruyu sormaktadır: “Yukarı’dan bu bilgi

niye verilmiş?” “Bu bilgi bana neyi anlatmak istiyor?” “Ben bu zamanı, mekanı bilmeliyim.” Bu sorular doğru olmakla birlikte, alınacak tüm cevaplar göreceli değerler içinde ve sınırlı kalmaya mahkumdur. Çünkü beş duyu ile sınırlı bilimsel anlayış, metapsişik bir tecrübeyi açıklamakta yetersizdir. Belli bir sınırdaki takılıp kalmaktadır. Bu durumda, beşeri bilim bu olguyu ya “bu bizim disipline sığmıyor” anlayışıyla ya da peşinen reddetmektedir.

Herkes kendi ihtiyacına göre, Dünya Okulu'ndan faydalanır. Dünya Okulu son derslerini almaya gelmiş olan bu varlıkların, birbiriyle yarış halinde kendi yollarını açarak, tekamül ihtiyaçlarının bir an önce tatmini için büyük imkanlar hazırlayarak nihai bir amaca doğru gitmektedir.

Beşeriyet, liyakatini hak etmeye çalıştığı son noktaya yaklaşmakta ve kendi çabaları ile devre sonu imtihanını vermeye hazır hale gelmeye çalışmaktadır. Şimdiye kadar daha ferdi, daha küçük tarlalara ekip biçildi. Şimdi büyük Ziraatçılar işi tek tarlaya dönüştürüyor. 6,5 milyarlık dünya tek tarla olacak.

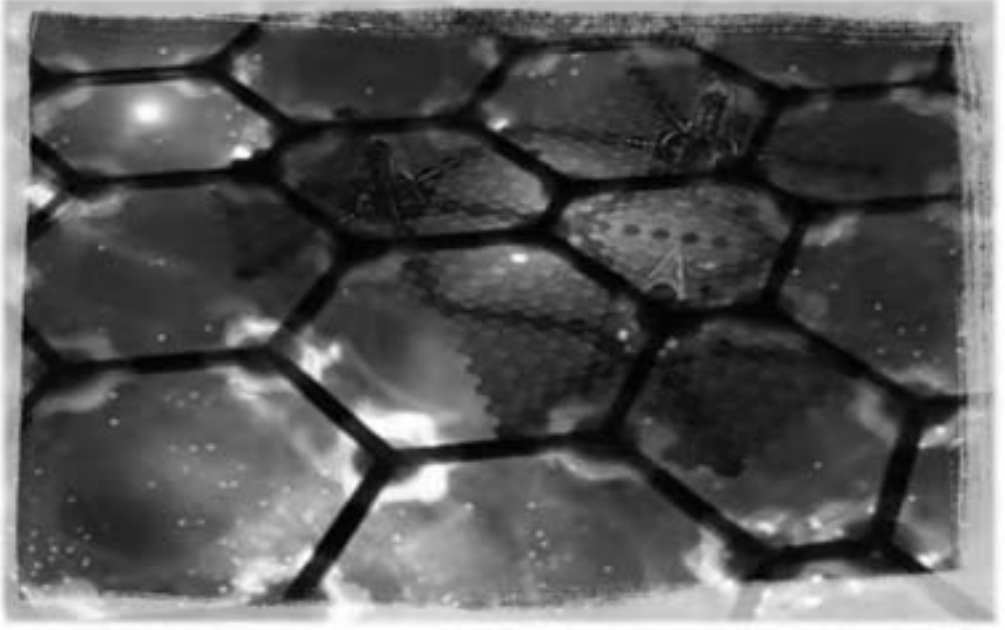
İnsanlık olarak, küresellik, birlik ve beraberlik şuuru içinde bu çok yüksek enerjiye uyumlu olalım. Evham ve korku sevgi enerjisinin beşeriyet içinde dönüşümüne engel olmaktadır. Bilgi her devirde icap ve ihtiyaca uygun verilmektedir. Her devrede zaman akışı ve tesir alışverişi farklıdır.

Beşer, fizik bedeni ve kullanabildiği oranda beş duyası vasıtasıyla çevresini tanımaktadır. Dolayısıyla, dışarıda gördüğümüz hızlı değişimi kendi içimizde de yakalamak gerekmektedir. Şu anda en büyük ihtiyaç “zamana ayak

uydurmak”tır. Ortamın içinde mevcut en üst seviyeli bilgiye sahip olmak için çaba göstermemiz zorunludur. “Zaman/Mekan” baskısını kaldırarak onun üzerindeki hakimiyetimizi arttırmalıyız, ATATÜRK'ün muasır medeniyetler seviyesine ulaşabilmek sözünü böyle anlamamız daha doğru olur. Tatbik edilemeyen bilgi üzerimizde yük olarak kalır. Fazlalıkları terk etmek ve yeni olana yer açmak gerekmektedir.

Kozmik yasa gereği, tesir ne kadar kabalaşırsa kalitesi o kadar düşer, titreşimleri azalır fakat yaygınlaşır. Aksine, yüksek seviyeli ve titreşimli tesirin yayılma oranı o derece düşüktür. O halde, her insan kendi özel eğitim şeklini yaratabilmek suretiyle dar ama güçlü bir tesir altında kendi bilgisini hızla artırma çabasına girmelidir. Bu durumda ortaya şöyle bir sonuç çıkıyor: “İnsanlığın son devrede gelişim hızı artmıştır. Hızlı bir ruhsal ve şuuralsal seviye yükselmesi görüyoruz ve artık bunu beyan ederek ortaya koyacak TEMEL BİLGİYE ihtiyacımız vardır. Değişime doğru meydana gelen bütün algular, bütün hareketler ve bütün eylemler, netice itibarıyla beşeriyetin içinde bulunduğu realitenin epey üstlerinde bulunan ve onun daha üst bir realiteye geçişini sağlayacak bir bilginin, yine insanlığa verilmesi, insanlığa sunulması içindir.”

Esas özgürlük iç özgürlüğümüzdür. Kendi özümüzün kendini ifade edebilmesi özgür kılar bizi. Kendimizi tanıma çalışması yapmamız bu açıdan da gerekli ve önemlidir. Yoksa gerçek özgürlük beşeri mutluluklar yaşamak, istediğimizi istediğimiz anda yapabilmemiz demek değildir. Tüm bilge insanların temel hareketi

bilgi vasıtasıyla özgürleşmek ve bilgi vasıtasıyla özgürleştirmektir. Bilgi empoze olmaksızın ortaya konur. Varlıklar bu bilgidен ihtiyaçları nispetinde faydalanırlar. A denir, B alınır. Kimin hangi bilgiye o anda ihtiyacı olduğunu biz anlayamayabiliriz. Bilgi özen öze naklolunmaktadır.

Nedir Bu Özgürleştiren Bilgi?

MADDE DÜNYASININ madde ötesine eksiksiz şekilde, çok doğal bir biçimde akışını sağlayan, madde ötesinin de maddeye olan etkilerini yönlendiren yasaların BİLGİSİdir. Ruhsal planların BİLGİ ÇAĞIndan maksadı, özgürleştiren bilginin çağıdır, yoksa teknoloji vs. değil. Onlar sadece bir araçtır. Sadıklar Planı Tebliğleri doğru bilgiyi şu şekilde tarif ediyor: “Bir bilgi her ne neviden olursa olsun beşerin iç yapısını, zihniyetini, ahlak

seviyesini, Allah'a hizmet etmek arzusu ile doldurmuyorsa, o bilgi yanlış, o bilgi hiç olmazsa kısır bilgidir. Allah'a hizmet etmek arzusu, şuurun berraklığı ve vicdanın nezaheti ile tebarüz eder.”

İnsanlığı birleştiren bilgi Ruhsal İdare Merkezi'nin en üst noktasından verilen bilgidir. Dünya kelamına dönüşmüştür. Cenin halinden doğum haline geçeceği yol ve zamanı tamamlamaya çalışıyor. Bir havaalanı misali zeminin hazırlanması gerekmektedir. Zihnimizi temiz tutarak; sevgiyi, pozitif düşünceyi öğrenmeye çalışarak, kendimizi tanıma çabası içinde, tevilden sakınarak bütünlüğü sezmeye çalışmalıyız. Devre sonunun tüm ıstırapı zemin hazırlığından dolayıdır. Yüce Bilgi sürekli ışımakta ve bu rahmetten liyakatine göre herkes yararlanmaktadır. Birleşik İnsanlık Realitesi son hedeftir.

Yüce Bilgi'ye giden istikamette hepimizin yolu açık olsun. □

Niyetin Gücü

Claudia Weiss

MART 2007’de, *The Field* (Alan: Evrenin Gizli Gücü) ve *The Intention Experiment* (Niyet Deneyi) adlı kitapların yazarı Lynne McTaggart, uzaktan toplu niyet yansıtma çalışmasına katılmaları için birkaç yüz kişiyi Londra’daki Kraliyet Kolejinde bir araya getirdi.

Katılımcıların görevi, bir etkinin gözlemlenebilir gözlemlenemeyeceğini anlamak için ortak bir niyeti uzak bir noktadaki tek bir hedefe göndermekti.

Önceden iki sıradan sardunya yaprağı seçilmiş ve 5.300 mil uzaktaki Arizona Üniversitesinin Bilinçte ve Sağlıkta İlerlemeler Laboratuvarına yerleştirilmişti. Her iki yaprak da özdeşe yakın biyofoton ışınım özellikleri ile aynı bitkiden alınmıştı. Yapraklardan biri hedef olacak ve diğeri ise kontrol olarak iş görecekti. Ortak niyet ise hedef yaprağın -Arizona’daki laboratuvar teknisyenlerinin artmış biyofoton yayınımlı durumunu tarif ederken kullandıkları deyimle- “ışıldamasını” sağlamaktı. Işınımlarda böyle bir değişim olması durumunda, kolektif niyetimizin bir etkiye sahip olduğunun “kanıtını” elde edecektik.

Odanın ortasında duran büyük bir ekrandan her iki yaprağın görüntüsünü izlerken, niyette bulunacak grubun bir üyesi hangi yaprağın hedef olacağını belirlemek üzere yazı tura attı; hangi yaprağın hedef olarak belirlendiği, Arizona’daki laboratuvar teknisyenlerine, ancak niyet yansıtıldıktan sonra açıklanacaktı. Hedef yaprağın canlı yayından izlenen görüntüsü ekrandayken, McTaggart gruba “odak zirvesi” durumunu güçlendirmek için tasarlanmış bir “güçlendirme egzersizi” yaptırdı. Ayrıca gruptakilerden sonuçtan kendilerini ayırmalarını, niyet edip sonra da serbest bırakmalarını istedi. Grup arka fonda çalan bir Reiki ezgisi eşliğinde niyetini yaklaşık on dakika boyunca gönderdi. Sürenin sonunda, Arizona’daki teknisyenler her iki yaprağı süper-soğutulmuş bir dijital CCD kamera sistemine yerleştirip iki saat boyunca biyofoton görüntülemesi ve fotoğraflaması yaptılar.

Laboratuvarın yöneticisi olan Dr. Gary Schwartz, “Işıldatma niyetinin sonuçları dijital biyofoton görüntülerinde kolayca görülebilmektedir, artan biyofoton etkisi istatistiksel açıdan belirgindir,” açıklamasını yaptı.

Bilimin insan niyeti ile fiziksel madde arasındaki, muhtemelen karmaşık ilişkinin haritasını çıkartmaya başlayabilmesinden önce daha çok sayıda çalışma ve araştırma yapılması gerektiği kesindir. Böylesi kanıtlara bakılmaksızın, giderek daha çok sayıda insan şu soruları sorma ilhamı almaktadır: Niyet eğer kişisel gerçekliğimizi dönüştürmede yaşamsal bir kuvvet ise, dünyamızı dönüştürmeye yardım etmek üzere kolektif bir bilinçle neler yapılabilirdi?

(Bu çalışma ve Lynne McTaggart’ın daha yeni tarihli deneyleri hakkında bilgi almak ve bu deneylere bizzat katılmak isterseniz

www.theintentionexperiment.com adresini ziyaret ediniz.)

□

Zodyak Çağları

Lorna St. Aubyn

KOVA BURCU ÇAĞI terimi sık sık kullanılmasına rağmen, parçası olduğu genel kavram ile bağlantısı nadiren kurulmuştur. Astrolojinin temel yapılarını kısaca gözden geçirmek, alıştığımız biçimiyle kaydedilmiş tarihin başlangıcından beri zodyak çağlarını incelemek, Balık Burcu Çağından Kova Burcu Çağına yaptığımız geçişin önemini anlamak için yardımcı olabilir.

Burçlar bir takvim yılı boyunca, aylık olarak değişir. “Çağlar”ın daha geniş sıklusları (devreleri) ise yaklaşık 2160 yıl sürer. Her iki durumda da, ayın ya da çağın başlangıcı ya da bitiminde yer alan geçiş dönemleri çıkmakta ve girmekte olan burçların ikisinin de karakteristiklerini zayıf biçimde üst üste sergiledikleri zamanlardır. Bir çağdan diğerine, bütün periyotlar boyunca meydana gelen değişiklikler, çok farklı enerji ve değerlerin karışmasından ötürü büyük sıçramalara yol açmıştır. Eski gelenek ve dinlerin yıkılmasıyla, yeni sosyal yapıların kurulması derin bir seviyede tüm karışıklık ve meydana gelen değişimlerin dış yansımasıdır.

Kova Çağına ilk çekingen adımlarımızı 1880’lerde attık. Maddi ve bilimsel alanlarda ilerlemeler birdenbire gerçekleşti. Bunlar özellikle de, kova gibi hava grubundan düşünce yönelimli bir burca uygun alanlarda oldu. Uçaklar icat edildi, telefon ve telgrafla haberleşme olanağı doğdu. Entelektüel-spiritüel alanda teozoflar ve spiritüel araştırma yapma cesareti gösteren önemli bilim adamları ortaya çıktılar. Bu, izleyen asır boyunca tüm dünyaya yayılacak ve Yeni Çağ düşüncesi şeklinde gelişecek yapının temelini meydana getiren öğretinin ilk kısmıydı. Spiritüalizmin doğuşu ile birlikte, uzun zamandan beri bastırılan farkındalık yolu hazırlandı: Şuur fiziksel ölümle son bulmuyordu. Bütün ruhlar Tanrı’dan gelip ona geri dönene kadar uzun yollar kateder. İster enkarne isterse dezenkarne olsun hepsinde şuurulluluk durumunun oluşu, yaşamın (ruhun) sürekliliğinin ortaya çıkan ilk kanıtlarıdır. Kova

Çağ	Baskın Burç	Yönetici Gezegen	Karşıt Burç
M.Ö. 10800-8640	Aslan	Güneş	Kova
M.Ö. 8640-6430	Yengeç	Ay	Oğlak
M.Ö. 6430-4320	İkizler	Merkür	Yay
M.Ö. 4320-2160	Boğa	Venus	Akrep
M.Ö. 2160-M.S. 1	Koç	Mars	Terazi
M.S. 1-2160	Balık	Jüpiter	Başak
M.S. 2160-4320	Kova	Satürn ve Uranüs	Aslan

ZODYAK ÇAĞLARI

Burcu Çağına giriş süreci, artık iyice ve gerçekten rayına oturmuş olmakla beraber, dünyanın Kova enerjilerinden gerçekten yararlanmaya başlaması ve kaotik geçiş sürecinin sona ermesi için 20-30 yıl daha sabretmek gerekecektir.

Her zodyak burcunun, etkisi altında doğmuş kişilere yansıyan birtakım özellikleri vardır. Zodyak çağları da benzer biçimde faaliyet gösterir. Bir tek istisnaıyla ki, burada burcun özelliklerini yansıtan kişiler değil, dünyadır. Önceki çağlar nasıl değişik burçların izlerini taşıyorsa; mimariden tarıma, bilime, yolculuklara ve insan ilişkilerine dek bütün alanlarda Kova Burcu değer ve ideallerinin etkilerinin derinlemesine hissedileceğini beklemeye başlayabiliriz.

Çağlar birbirini ayların gösterdiği sürece göre aksi yönde izlediğinden, Aslan Çağını (İ.Ö. 10800 - İ.Ö. 8640), Yengeç Çağı, Boğa Çağı, Koç Çağı, Balık Çağı ve şimdi Kova Çağı izlemektedir. Aslan Çağı boyunca, uygarlığın ana merkezi olan And

Dağları, kıtalarının bir bölümünün yakında yok olacağını anlayarak ülkelerini terk eden Atlantisli'lerin¹ sığındığı yer oldu. Bu Güney Amerika medeniyeti kendisine sembol olarak arslanı ve Aslan Burcu tarafından yönetildiği söylenen Güneş'i seçmişti. Aslan heykelleri tapınak kalıntılarının belli başlı en temel özelliğidir. Güneş'in -kimilerinin iddia ettiği gibi- kendisine değil, temsil ettiği güce tapınırdı. Aşırı tutkulu ve etkileyici dönemin ateşli ilahı eril cins idi. Altın rengi onun kişiliğinin simgesiydi ki bu sadece fiziksel altın anlamında değil, aynı zamanda insanlığın kendisi ve gezegeni ile yakın uyum içinde yaşadığı çağa Altın Çağ denmesinden kaynaklanıyordu.

Yengeç Çağının gelmesiyle (İ.Ö. 8640 - İ.Ö. 6480) Ay'ı simgeleyen dişil cinse dünyada önem verilmeye başlandı. Ay Tanrıçası yönetim ve din alanında anahtar rolünü üstlenerek en yüksek derecede saltanatını sürdürdü. Yengeç bir su burcu idi, Ay büyüünün nüfuzu altında olduğundan dolayı, bundan sonra ortaya çıkan uygarlıklar daha az parıltılı olmalarına rağmen, daha mistik ve içe dönüktü. Aslan Çağı tarafından insanlığa verilen cesur ruhsal niteleyicilikten sonra, bu çağda duygusal ve psişik melekelerin gelişmesine yer veriliyordu. Babadan anneye tohum geçtikten sonra, bu tohum yeni Ay inancı ve öncesindeki güneşe tapmanın mantıksal kutuplaşmasıydı. Doğurganlığın önem kazandığı ve ailenin toplumun temeli olduğu bir dönemdi. Bu uygarlıkların temel yerleşim siteleri Anadolu (Küçük Asya) ve Akdeniz kıyılarıydı. İlk Japon ve Çin kültürleri de derin bir şekilde Yengeç ideallerinden etkilendiler.

İkilik (Düalite) ilkesi İkizler Burcu Çağında (İ.Ö. 6840 - İ.Ö. 4320) doğmuştur. Bu çağın sembolü Baba-Ana Tanrı'nın çocukları İkizler idi. Zeki ve dahi olan hava burcu çocukları, sınıflandırma gerektiren sosyal ve dini hayatı tanıdılar. Bu çağ boyunca ilk alfabe bulundu ve buluşlar kayıtlar haline gelmeye başladı. Ayrıca sanat alanında da büyük gelişmeler oldu. Tanrılık, o zamana kadar hayal bile edilemezken, ilk kez insan kimliği kazandı. Yunan, İlk Mısır, Fırat Nehri ve Asur gibi temel uygarlıklar İkizler Çağı boyunca oluştu.

Mısır Uygarlığı'nın olgunluk düzeyine gelmesi Boğa Çağında meydana geldi (İ.Ö. 4320 - İ.Ö. 2160). İnsanlık tarihi boyunca bir eşi daha görülmeyen piramitler ve büyük tapınaklar bu çağda inşa edilmiştir.² Yapılarda sağlamlık ve bozulmayan kaliteye çok önem verildi. Çağın

sembolü olan ve dinlerinde önemli bir yer tutan Boğa'ya tapıldılar, dinde hep Kutsal bir temel aradılar. Bütün dünyasal güzellik ve cömertliklerden zevk almaya yönelik Boğa Çağı, Yengeç Ana Tanrıça'sının dişil yönlerinden oldukça farklı özellikler sergiledi.

Dünya Koç Burcu Çağına ulaştığında (İ.Ö. 2160 - İ.S. 1) hareketli ve şiddetli eril cins yeniden baskın hale geldi. Fakat Koç Çağındaki bu gücün özellikleri, Güney Amerika'daki kültürlerdekinden oldukça farklı etkiler altında gelişti. Zodyak'ın ilk burcu olan Koç, genç ve hızlıdır. Bu iki bin yıl boyunca çıkan uygarlıkların çoğu göçebe ve çok canlıydılar, sanki ifade ettikleri yaşam gücü surlar ardında kalmak için fazlaca büyüktü. Sembolü, bu çağı bir fetih ve keşifler çağı haline getiren, ani vuruculuğu yansıtan Koç'tu. Her zaman daha yükseğe ulaşmayı teşvik eden Heroic

Man (Yarı Tanrı Kahraman) onların ideali olmuştur. Mitolojilerinde kutsal olan ile insanın karşılaşmasını hep işlemişlerdir. Bu çağ tek Tanrı'nın geçerli olduğu, kehanetsel vizyon ve idealizm zamanıdır.

Bir çağdan ötekine bütün geçişlerde olduğu gibi, burada Esseniler gibi mezheplerce İsa'nın doğuşu ile başlayan, Koç Çağının son yüzyılı boyunca giderek artan hazırlıklar yapıldı. İlk Hristiyanlar tarafından kabul, onay işareti olarak kullanılan balık su burcu Balık Çağının (İ.S. 1 - İ.S. 2160) temel sembollerinden biriydi. Üç su burcunun en duygusal olan Balık, Hristiyanlık Çağına egemen olmasıyla diğerlerinden farklı vasıflar gösterir. Bu dönem fedakarlığa hayranlık duyulan ve çaba harcanan bir çağdı. Rahibe ve rahiplerin katı yaşamı ile manastırlar kendilerini bir güç formunda ifade eder hale geldiler, kendilerine ve diğer kişilere sınırlamalar empoze ettiler.

Kova Çağının gelişimi ile ilgili olarak ilginç bir çelişki gözlenir; bu, Kova'nın en çok önemseydiği şey olan grup yaşamının, şimdiden çok farklı biçimlerde kendini gösteriyor olmasıdır. Komünlerin ve birlikte yaşamının daha geniş özgürlük imkanları şimdiden, kapalı kapılar ardındaki dini kurumların yerini almaktadır. Kova Burcu Çağının tipik özelliği, kişisel sorumluluğun araştırılması ile avantajları ne olursa olsun, başkalarının hayatımız üzerindeki kontrolüne artık izin vermemesidir. Oysa Balık grubunda birey, kendisine neye mal olursa olsun topluma tabi oluyordu. Kova Çağı grubunda ise bireye çok daha fazla söz hakkı verilmiştir. Ordu gibi

kurumların bu yeni yönelime nasıl uyum sağlayacakları oldukça merak konusudur. Vietnam'dan beri bu kurumun eski sorgulanmaz disiplinine meydan okundu. Fakat gelecek bin yıldan umut edebileceğimiz toplumsal yaşam, küresel birlik, daha birleştirici çalışma yöntemleri, en katı biçimlerde öğretilmeye ihtiyaç gösterse dahi hiç kuşkusuz, bunlar hayatın her alanında gelişecektir.

Kova Burcu Çağının sembolü dünyaya su akıtan insan, bütünü besleyen bir bireydir. İnsanlığın gelişiminde bir sonraki adım kişisel olmadan verebilme yeteneğidir, ki buna fedakarlık diyoruz. Bireysel olarak her ay yeni derslerin öğrenildiği, yeni bir burcun etkisi ile aynı şekilde, insanlık kendi kimliğini bulmak ve bunu tüm yönleriyle geliştirmek için bu uzun çağlardan geçip, her bir çağın etkisini yaşayacaktır. Kova Çağının gerekleri ve armağanlarının ne kadar çok farkına varabilirsek, bu dönüm noktası olabilecek yeni devrin tamamlanmasına yardımcı olabiliriz. □

AÇIKLAYICI NOTLAR:

1. Daha detaylı bilgi için bakınız: *Tufan Öncesi Atlantis*, Edgar Cayce, Ruh ve Madde Yayınları, 1989. *Kahin - İnsanın Kaderi*, Edgar Cayce, Ruh ve Madde Yayınları, 1990.
2. Günümüzde Mısır'daki piramitlerin inşa tarihleri ile ilgili yapılan bilimsel araştırmalar, bu yapıların inşa tarihlerinin bilinen zamanlardan çok daha eskilere dayandığını ortaya çıkarmıştır ve bu konudaki araştırmalar sürmektedir. Pek çok açıdan halen piramitler konusunda cevabı verilemeyen sorular cevaplanana göre çok fazladır. Önümüzdeki zaman içerisinde, şu an mevcut olan bilgilerin ışığında bilgilerle karşılaşma olasılığı bilim adamları tarafından göz ardı edilmemektedir.

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *New Age, Yeni Çağ Akımı* adlı kitabından alınmıştır.

Uzaktan İyileştirme Çalışmaları

Dr. Sultan Tarlacı

SON YILLARDA alternatif tedavi yöntemleri arasında sayılmaya başlanan “uzaktan iyileştirme” bir çeşit uzaktan etkileme yöntemidir. Uzaktan iyileştirme, “bilinçli olarak bir kişi tarafından, başka bir kişinin fiziksel veya duygusal iyilik halinin sağlanması için yapılan girişim” olarak tanımlanır. Uzaktan iyileştirme durumlarında “duacı” denen birisi kullanılır. Duacı bazen hastanın resmine bakarak, bazen de yoğun bakımda uzaktan hastayı görerek iyi dileklerde bulunur.

Uzaktan iyileştirmenin etkisini ortaya koymak için yapılan araştırmaların tüm şekilleri ileri derecede tartışmalıdır. Bu eleştiriler içerisinde plasebo etkisi en iyi eleştiri, sahtecilik ve uydurma en kötü olanıdır. Yapılan uzaktan iyileştirme çalışmaları 100’den fazla olmasına karşın, *randomize*-plasebo (veya hastanın kör olduğu) kontrollü olan ve hakemli dergilerde yayımlanan, deneylerden ziyade insanları kapsayan klinik çalışmaların sayısı azdır. Kaliteli çalışmaların gözden geçirildiği bir makalede uzaktan iyileştirmenin etkisi değerlendirilmiş ve ilginç sonuçlara ulaşılmıştır.

Uzaktan iyileştirme çalışmalarından çıkan genel sonuçlar şunlardır: 1. Bu aşmada kesin bir etki ortaya konulmamıştır. 2. Genellikle, pozitif sonuç/olumlu dua etkisi bulunan çalışmaların yayımlanmasına bir eğilim vardır. 3. Yapılan bilimsel çalışmalar; plasebo kontrollü-*randomize* olarak gruplandırıldığında ve çalışmalar kalitelerine göre değerlendirildiğinde, daha kaliteli ve planlı çalışmalarda tedavi edici etkinin daha az olduğu görülmektedir. 4. Genel olarak, uzaktan iyileştirme çalışmalarına bakıldığında %57 olumlu bir etki ortaya çıkmaktadır. 5. Uzaktan iyileştirmeye karşın, dışarıdan dokunmadan, bir nevi 3-5 cm’den “el gezdirilerek” yapılan iyileştirme çalışmaları da vardır ve olumlu etki benzer olarak %63’tür. □

Kaynak: Yazarın www.kuantumbeyin.com adlı web sayfasından, izniyle alınmıştır.

ÖYKÜ

Kral ve Eşleri

BİR ZAMANLAR, büyük ve güçlü bir ülkeyi yöneten kralın dört eşi varmış.

Kral en çok dördüncü eşini severmiş, bir dediğini iki etmez, her şeyin en güzelini, en iyisini ona verirmiş.

Kral üçüncü eşini de çok severmiş. Bu güzelliğin bir gün kendisini terk edebileceğinden korktuğu için onu çok kıskanır, üzerine titirmiş.

İkinci eşini de severmiş kral. Kendisine karşı her zaman iyi ve sabırlı davranan eşi, kralın ne zaman bir derdi olsa daima onun yanında bulunur sorunun çözümünde ona destek verirmiş.

Kraliçe olan birinci eşiymiş kralın. Onu en çok seven, karşılık beklemeden seven, sağlığına ve hükümranlığına en büyük katkıyı sağlayan bu eşi olmasına rağmen, kral birinci eşini sevmezmiş ve onunla hiç ilgilenmezmiş.

Bir gün kral ölümcül bir hastalığa yakalanmış. Yakında öleceğini anladığı ve öldükten sonra yapayalnız kalmaktan çok korktuğu için eşlerinden hangisin ölüm yalnızlığını kendisi ile paylaşmak isteyebileceğini öğrenmek istemiş.

En çok sevdiği dördüncü eşine ölüm yolculuğunda kendine eşlik etmek ister mi, diye sorduğunda aldığı yanıt kalbine bıçak gibi saplanan kısa ve net, “mümkün değil,” olmuş...

Hayatım boyunca seni sevdim. Sen benimle birlikte ölmeyi kabul eder misin, sorusuna üçüncü eşi de, “Hayır, hayat çok güzel. Sen ölünce ben yeniden evleneceğim,” diye yanıt vermiş. Kral bir kez daha yıkılmış.

Her sorunumda, her zaman yanımda olan, bana yardım eden sendin, bu sorunumda da bana yardımcı olur musun talebine karşı ikinci eşinden, “Bu sorunun için hiçbir şey yapamam, olsa olsa sana mezarına kadar eşlik eder, güzel bir cenaze töreni yaptırır ve yasını tutarım,” karşılığını almış.

Büyük bir hayal kırıklığı yaşamakta olan kral birinci eşinin sesi ile irkilmiş. “Nereye gidersen git seninle olurum, seni takip ederim...”

Ah diye inlemiş kral, “Keşke bir şansım daha olsaydı...”

Yaşamda hepimiz dört eşliyiz aslında. Dördüncü eşimiz vücudumuz. Onun güzel görünmesi için ne kadar zaman, kaynak ve çaba harcarsak harcayalım öldüğümüzde bizi terk edecektir.

Üçüncü eşimiz sahip olduğumuz servetimiz ve statümüzdür. Ölür ölmez başkalarına yar olacaktır.

İkinci eş ailemiz ve dostlarımızdır. Tüm sorunlarımızı paylaştığımız bu kişilerin en son yapabilecekleri şey bu dünyadan gözleri yaşlı bizi uğurlamak olacaktır.

Birinci eş ise ruhumuzdur. Bizimle gelir...

Unutmayın:

Yediklerimiz değil, hazmettiklerimiz bizi güçlü yapar.

Kazandıklarımız değil, biriktirdiklerimiz bizi zengin eder.

Okuduklarımız değil, hatırladıklarımız bizi bilgili yapar.

Başkalarına verdiğimiz öğütler değil, bizzat uyguladıklarımız bizi insan yapar... □

Tyana'lı Apollonius

Ali Karaca

BİR antik çağ inisiyesi olan Apollonius, milattan sonra on yedi yılında, bugünkü Türkiye'de bulunan Kapadokya denilen ülkenin Tyana kentinde doğdu. Uzun boylu, yakışıklı ve çok zeki idi. On dört yaşında iken, okul hocaları kendisinden daha fazla bir şey bilmedikleri için O'na öğretmenlik yapmayı bıraktılar. Gençliğinde Neo Fisagor'cu bir ekolde bilgilerini derinleştirdi. Bazı kaynaklara göre Eleusis Misterleri inisiyasyonundan geçti. Daha sonra Tibet ve Himalayalar'a gitmiş, Anadolu'ya döndükten sonra da birçok parapsişik tezahürler göstermiştir. Geçmiş enkarnasyonlarından bazılarını bildiğini de ifade etmiştir. Başlıca parapsişik yetenekleri arasında düşünceyi okumak, geleceği önceden bilmek, salgın hastalıkların yayılmasını önlemek, ölüleri diriltmek ve insanları hiçbir dayanak kullanmadan havada tutmak vardır. İskenderiye'deyken Roma'da yanmakta olan bir tapınağı tasvir etti ve sonradan gelen haber bunun harfiyen doğru olduğunu gösterdi. Batacağını iddia ettiği gemiye binmeyi reddetmiş ve neticede gemi hakikaten batmıştır. Ayrıca akli dengesi bozuk kişileri de iyileştirdi. Apollonius bütün bunları tabii olaylar olarak görüyordu. Kendisinin eterden ateş yakma becerisinin olduğu da söylenir. Zamanının büyük bir bölümünü etrafındakilere bir şeyler öğretmek ve soruları cevaplandırmakla geçiriyordu. Görünüş olarak Yunanlı'dan çok Hintli'ye benziyordu. İki portresi, bir büstü ve madalyaları mevcuttur. Bunlarda uzun saçlı ve uzun sakallı görünüyordu. Voltaire'in bile İsa'dan önde tuttuğu bu antik çağ inisiyesi, kimilerine göre İsa doğmamış olsaydı, devrin peygamberi olurdu.

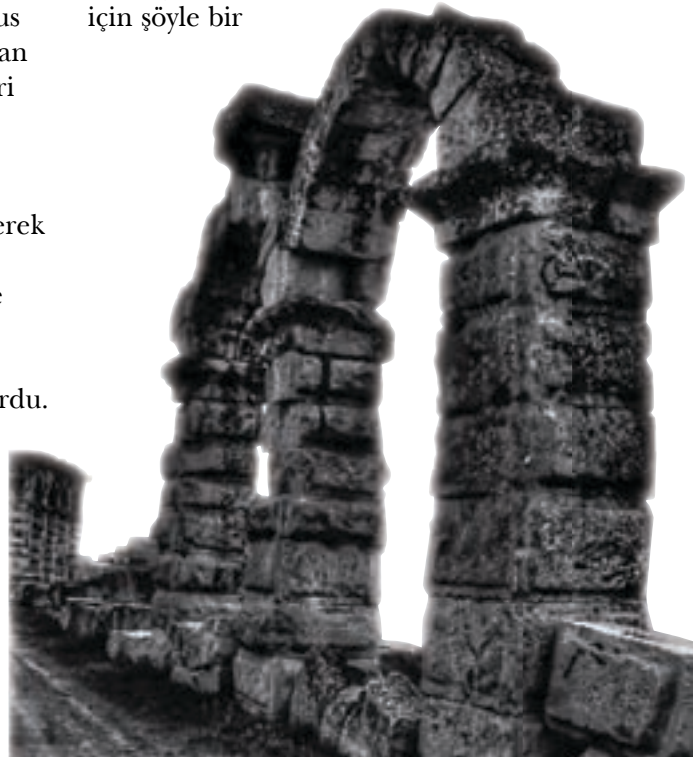
Kendisine verilen hediyeleri reddeden Apollonius'un nasıl geçindiği bilinmemektedir. Çoğu numaralanmış birçok mektup yazmıştır ve bunlardan bazıları halen mevcuttur. Bu mektuplarının yanı sıra kitaplar da yazmıştır ama bunların sadece bazı parçaları elimizdedir. Bunlar arasında *Adaklar Kitabı* adlı bir tanesi vardır ki burada Apollonius tanrılara hiçbir

şeyin adanmamasını tavsiye ediyor ve en güzel adağın aklın kullanılması olduğunu belirtiyordu. Kendisinin felsefi vasiyetlerle, anılarla ve ayrıca Fisagor'un hayatıyla ilgili eserleri olduğu da söylenir.

Apollonius'un hayatındaki çok önemli bir gelişme, bir Daphnean Apollo rahibinin, ilahi bir emirle üzerine diyagramlar işlenmiş birkaç ince metal levhayı kendisine getirmesiyle başlar. Bu levhalar Fisagor'un yolculuğunda geçtiği çöller, nehirler ve dağların bir haritasıydı ve diğer semboller de filozofun Hindistan'a giderken izlediği yolu gösteriyordu. Apollonius aynı yolu izlemeye karar verdi ve bu yolculuğu boyunca kendisine gerekli olacak malzemeleri hazırladı.

Babilonya'ya vardığında sıra dışı hali ve davranışı kralı cezbetti ve kral, ülkesinde uzun süre kalmasını Apollonius'a teklif etti. Nineve'de sadık yoldaşı ve yol rehberi olan Suriye'li Damis ile karşılaştı. Hindistan ve Tibet'e yaptığı yolculuklarında uzun süre Damis ile birlikteydi. Apollonius ve Damis uzun ve ağır bir yolculuktan sonra İndus'u geçtiler ve Ganj Nehri yönünü izlediler. Ganj Vadisi'ndeki belli bir noktadan sonra kuzeye, Himalayalar'a döndüler ve on sekiz gün boyunca dağ silsilelerini yürüyerek turmandılar. Bu yolculuk onları Tibet ve Nepal'in kuzey bölgelerine götürmüş olmalıydı. Apollonius yanındaki haritaya göre *Üstatlar'ın Mekanı*'nın nerede olduğunu biliyordu. Hedeflerine vardıklarını düşündüğü anda sıra dışı olaylar meydana gelmeye başladı. Geldikleri yolun arkalarından aniden kaybolduğu hissine

kapıldılar. Buldukları mekanın sabit bir varlığı yoktu, kendini sürekli değiştiriyordu. Apollonius ve Damis'i hayretler içinde bırakan bu sıra dışı olayı şöyle açıklayabiliriz: Maddenin bir enerji olarak temelinde yatan esas, belli nitelikteki bir bilgidir. Ruh enerjisinin madde üzerindeki etkinliğinin sonucu olarak, maddenin kökenindeki bilgi genişledikçe (madde tekamül ettikçe) giderek belirgin bir biçimde zeka belirtileri gösterir. Bu durum, farklı enerji yoğunluklarına sahip bu iki enerji partikülünün arasındaki etkileşim hızının ve kalitesinin giderek daha da artmasını sağlar. Bir mekanın form değiştirmesi, o mekanı oluşturan belli bir titreşim derecesindeki madde topluluğunun ruh enerjisiyle etkileşiminin meydana çıkardığı sonuç itibarıyla, en azından (daha fazlası da olabilir) halden hale dönüşebilecek kadar bir bilgi kapasitesine sahip, zeki bir madde topluluğu olduğunu gösterir ki bu tip mekanlara kısaca, *şuurlu mekanlar* diyebiliriz. Bunun daha iyi anlaşılması için şöyle bir

örnek verebilirim: Çok güçlü akan bir nehrin karşı kıyısına geçmek istiyorsunuz fakat bunun için de bir vasitanız yok. Nehrin hemen kenarında duran ağacın bu isteğinize karşılık vererek form değiştirip bir köprüye dönüştüğünü, siz karşıya geçtikten sonra da tekrar ağaç formuna geri döndüğünü düşünün. İşte, Apollonius ve Damis'in yaşadığı olaylar zincirini en dar manasıyla buna benzetebiliriz. Fakat içinde buldukları mekanı oluşturan maddenin içerdiği bilgi kapasitesi ve buna bağlı olarak gösterdiği zeki tezahürler bakımından verdiğim örneğe kıyasla çok daha geniş bir etki alanını (çok yönlü bir işleyiş ve maksadı) oluşturuyor olması gerekir. Öyle ki kendi ifadelerine göre mekandaki tepeler, ormanlar ve ırmaklar bile yer değiştiriyordu. Bu olaydan biraz sonra Apollonius ve Damis'in önünde esmer derili bir çocuk belirir ve Apollonius'un konuştuğu Grekçe ile onlara sanki gelişlerini bekliyormuşçasına şöyle hitap eder: *Refakatinizdekiler burada durmalı, ancak siz olduğumuz gibi gelmelisiniz çünkü Üstatlar bu emri veriyorlar.* Üstatlar kelimesi

Apollonius'a Fisagor'u çağırıştırdığı için hamallarını ve eşyalarını memnuniyetle bırakıp, yanına yoldaşı Damis'i alarak devam eder. Apollonius bu ülkenin en yüksek yöneticisine takdim edildiği zaman, elinde O'na verilmek üzere tuttuğu mektubun tamamının O'nun tarafından bilindiğini görünce hayrete düşer. Hatta bu kişi, Apollonius'un geride kalan ailesini ve Kapadokya'dan beri yaptığı uzun seyahatinin tüm detaylarını da biliyordu. Apollonius ve Damis bu *Himalaya Ötesi* ülkede birkaç ay kaldılar ve misafirlikleri sırasında enteresan olaylara şahit oldular. Örneğin, içinden parlak mavimsi ışık ışınlarının çıktığı kuyular gördüler. Bu olayı meydana getiren ışık taşları öylesine ışık yansıtıyordu ki gece gündüze dönüşüyordu. Damis'e göre de bu ülkenin insanları güneşin gücünü kendilerine faydalı olacak şekilde kullanıyorlardı. Ayrıca kendilerini bir metreye kadar levite edebiliyorlar, sonra havada kayıp gidebiliyorlardı. Apollonius bir seremoni sırasında ellerindeki değnekleri yere vuran bilgelerin havaya uçtuklarını gözlemledi. Bu ülkenin yöneticisi, misafirleriyle birlikte

sofraya oturduğu zaman hizmetlerini tamamen kendiliklerinden hareket eden, zeki madde varlıkları görüyordu. Evrende bu tip varlıklarla kıyas bile edilemeyecek düzeyde, öyle enerji yoğunluğunda madde varlıkları mevcuttur ki bunların sahip olduğu bilgi kapasitesi bazı seviyelerdeki ruh varlıklarının sahip olduğu bilgi kapasitesinden bile daha yüksek, tamamen şuurlu diyebileceğimiz türdendirler. Bu ülkenin insanların bilimsel ve zihinsel başarıları Apollonius'u öylesine etkilemişti ki kendisine *her şeyi bilen insanların ülkesine hoş geldiniz* denildiği zaman, sadece başını öne eğerek bunu alçakgönüllülükle kabul etmişti. *Damis bu kişilerin dünya üzerinde ve aynı zamanda dünya üzerinde yaşamadıklarını söylemektedir. Bu, söz konusu ülkenin dünya gezegeninin, bizim içinde bulunduğumuz oktavının dışındaki başka bir oktavında (maddesel titreşim bazında) var olduğu anlamına gelmektedir ki ezoterik kaynaklarda bu ülkenin Agarta olduğu söylenmektedir. Apollonius da bu ülkenin insanları için dünyada oturan ama dünyaya ait olmayan, her yönden savunulan ama savunulacak hiçbir şeye ihtiyaç duymayan ve bizim sahip olduğumuz şeylerden başka hiçbir şeye sahip olmayan adamlar gördüm, dedikten sonra şunları da söylemiştir: Bu kişiler dünyanın tüm zenginliğine sahip ve ne var ki hiçbir şeye sahip değiller. Bu orada özel mülkiyetin olmadığını, her şeyin büyük bir bolluk içinde ortaklaşa paylaşıldığı anlamına gelmektedir. Ayrıca bu ülkenin insanları Tüm Evren Canlıdır şeklinde kozmik bir felsefeyi benimsemişlerdir. Fizik evrenin canlı oluşu onun mayasında var olan hayat enerjisinden dolayıdır. Maddenin,*

ister büyük ister küçük partiküllerine doğru hareket edin, bu prensip hiçbir zaman değişmemektedir. Fakat hayat enerjisini ruh enerjisiyle karıştırmamak gerekir çünkü ruh enerjisi, fizik enerjinin mekan halinde ortaya çıkmasında rolü olan hayat ve zaman enerjilerine etki edip onları kullanabilen tek üstün enerjidir.

Veda zamanı geldiğinde, Apollonius bu ülkenin bilge insanlarına şöyle demiştir: *Size kara yolu ile geldim fakat siz bana yalnızca deniz yolunu değil, sahip olduğunuz bilgelikle göğün yolunu da açmış bulunuyorsunuz. Tüm öğrendiklerimi Grekler'e götüreceğim. Tantalus Kadehi'ni eğer boşuna içmemişsem sizinle, sanki şimdi buradaymış gibi konuşmaya devam edeceğim.* Farklı oktavlara bağlı varlıklar arasında kurulan iletişimin en belli başlısı evrensel bir nitelikte olan Şuur Enerjisi'ni kullanmaktır. Çünkü farklı oktavlar arasında intikal ettirilen bilgi enerjileri, taşıyıcı fonksiyon gören Şuur Enerjisi vasıtasıyla olmaktadır. İşte, Apollonius üstatlarıyla arasındaki bu şuur bazlı bilgi alışverişinin devam edeceğini söylüyor.

Apollonius'a üstatları tarafından iki önemli görev verilmişti. Bunlardan ilki kendisine verilen tıslımlı taşları, gelecekte bilginin ve buna bağlı olarak da insanlığın gelişiminde önemli rol oynayacak bazı merkezlere gömmek; ikincisi ise, Roma despotizmini sarsarak kölelik üzerine kurulmuş rejimi yumuşatmaktı. Roma İmparatorluk döneminin talihli devri olan, *Beş İyi İmparator*'un önünü açmasından dolayı Apollonius'un misyonu başarıyla tamamlanmıştı. Bu imparatorlar Nerva, Trajan, Hadrian, Antoninus Pius ve Marcus Aurelius idi. Son ikisi büyük düşünür ve idealist kişilerdi. Özellikle

Marcus Aurelius, hükümdarların filozof olmadıkları sürece, asla altın çağın yaşanamayacağını ifade eden Eflatun'un haykırışlarına adeta cevap niteliğinde bir filozoftu.

Apollonius sosyal adalet üzerine kurulu, güçlü bir ideali benimsemişti. Dünyanın herkesin ortak vatani olduğunu söyler ve tüm insanlığın kardeşliğine inanırdı. O'na göre, dünyanın tüm nimetleri eşit bir şekilde paylaşılmalıydı. Apollonius'un öğretisi, öncelikle düşüncenin sağlıklı olması gerektiğine ve beden sağlığının, nasıl olsa bunun arkasından geleceğine dayanıyordu. Ayrıca ölümden korkulmaması gerektiğini de söylüyordu. *Daima Ustalarımı hatırlar, seyahat ettiğim her yerde öğrendiklerimi öğretirim*, dediği Apollonius'un öğretisi, İsa Peygamber'in öğretilerine çok benziyordu ve bu öğretiyi hayatı boyunca yaymaya çalıştı. Fakat bundan rahatsızlık duyan bazı çevrelerin baskısıyla tutuklandı. Tarihi kaynaklara göre, birçok celse süren mahkemenin son gününde, ilk Hristiyanlar'a yaptığı zulümle tanınan Roma İmparatoru Domitien'e şu ünlü sözünü söylemiştir: *Senin gibi insanların yüzünden kentler ve insanlar mahvoldu. Bana gelince, bedenimi ele geçirebilirsin ama ruhumu asla... Hatta bedenimi de ele geçiremezsin*, dediği anda Apollonius'un yaşamını yazan Damis'e göre Apollonius'un bedenini bir bulut sardı ve bulut dağıldığında Apollonius'un mahkeme salonunda olmadığı görüldü. Daha sonra Efes'te görüldü. Burada verdiği bir söylev sırasında İmparator

Domitien'in öldürülüşünü durugörü yeteneği ile algılamış, *vurun despota vurun!* diye bağırıdıktan sonra şöyle demiştir: *Athene adına, işte tam şimdi, despot katledildi.* Roma'dan yola çıkan posta kuryesi birkaç gün sonra Efes'e vardığında Roma'da İmparator Domitien'e yapılan bir suikast bildirisi getirdi. Gerçekten de Apollonius'un tarihsel söylevini yaptığı sırada suikast olayı meydana gelmişti. Daha sonra bir daha hiçbir yerde izine rastlanmadı. Hiç kimse öldüğünü veya öldüyse de mezarının nerede olduğunu bilmiyordu. Bu dönemde seksen ile yüz yaşları arasındaydı. □

KAYNAKLAR:

- Başka Bir Evrene Geçiş*, Jacques Berquier, Çev: Enis Aköz, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 1980.
Dharma Ansiklopedi, Alparslan Salt, Cem Çobanlı, 1. Baskı, Dharma Yayınları, İstanbul, 2001.
Agarta, B.A.M. Yayınevi, İstanbul, 1980.
Agarta ve Şambala Gizemli Yeraltı Ülkeleri, Ali Cahit Çümbüşel, 1.Baskı, Onbir Yayınları, İstanbul, 2008.

Mavi Gökyüzü

Dzogchen Ponlop Rinpoche

BAZEN gözlüklerimizi cebimize sokar veya başımızın üzerine takar da sorarız, “Gözlüklerim nerede?” Bu hayli yaygındır. Gözlüklerimizi bulmadan önce başka her yere bakarız. Bu bizim, “Gözlüklerin orada!” diyecek bir öğretmene ihtiyaç duyma nedenimizdir. Ki bütün iyi öğretmenler yalnızca işaret ederler: İşaret ettikleri şey ise zaten sahip olduğunuz şeydir, size verdikleri bir şey değil. Size yeni gözlükler vermezler ama gözlüklerinizi nerede bulabileceğinizi göstermeye araç olabilirler.

Gerçek bir öğretmenle karşılaşp da işaret edilmiş talimatlar aldığımızda, bunları uyguladığımız takdirde doğrudan, yalın, gizli kapalı olmayan bir şekilde zihnin doğasının gerçekliğiyle tanışırız. Bu talimatları anlamaya ve sabırla uygulamaya hazırlamışsak kendimizi, giderek çok daha etkili hale gelecektir.

İşaret etmek, tıpkı hava bulutluyken birisine, “Mavi gökyüzü var,” demeye benzer. Kişi yukarıya bakacak ve “Nerede?” diyecektir. “Orada, bulutların arkasında,” diyebilirsiniz. Mavi gökyüzünü gösterdiğiniz kişi bunu ilk seferde görmeyecektir. Ama bulutlar biraz aralanıp mavi gökyüzü bir parça olsun görünürse, “Bak, mavi gökyüzü bunun gibidir,” diyebilirsiniz. Derken o kişi doğrudan bir deneyim edinir, bulutlar dağıldığında tamamen görünür olacak mavi gökyüzünün var olduğunu deneyimleyerek bilir. □

Şamanlar: İlk Bilimsel Araştırmacılar ve İlk Ruhsal Uygulayıcılar

Stanley Krippner

2. Bölüm

17 Mayıs 2008 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilen 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı'nda Stanley Krippner'in yaptığı konuşmanın metnini okuyucularımızla paylaşmaya devam ediyoruz.

İŞTE, şamanizmle ilgili en harikulade şeylerden biri, gerçekten açık görüşlü olmasıdır. Yeni geleneklerden yararlanır, yeni geleneklerle işbirliği yapar, çok açık uçludur ve bu açıdan bilime çok benzer. Bilim şu anda kapalı bir sistemdir, oysa bilimin sürekli açık olması gerekir. Bilimde hiçbir şey %100 kanıtlanmamıştır. Her zaman bir istisna olabilme şansı vardır, yeni keşifler olabilir ve parapsikoloji de işte bu yüzden önemlidir çünkü bu öğretiyi, bilimin zaman, mekan ve enerji hakkında tüm cevaplara sahip olmadığını öne sürmektedir. Parapsikoloji bilimsel kuralların istisnaları olduğunu söyler ve telepati, durugörü, önsezi, psikokinezi ve parapsikolojinin konusu olan diğer fenomenler gerçekleştiğinde, neler olduğu ile ilgili daha geniş çerçeveyi görmesinde bilime yardım eder.

Bu ritüeller mitolojik temaları adım adım canlandırarak, onları formüle edip stilize eder. Sosyal dayanışmayı artırmayı, yaşamdaki geçişlere ya da kültürel geçişlere eşlik etmeyi, toplumsal değerleri güçlendirmeyi amaçlar. Bunların pek çok örneği vardır örneğin, *mazatec veledaları*. Maria Sabina 20. yüzyılın en ünlü şamanlarından çünkü batı bilimine kutsal mantar bilgisini ilk getiren kişi odur ve Amerika'dan gelen konuklara, bu mantarların yüzlerce yıldır gizlice kullanıldığını söylemiştir. İspanyollar, vizyonlar görmek için mantarların kullanımını tabi ki yasaklamışlar ve bunun şeytan işi olduğunu söylemişlerdi. Örgütlü dinlerin şamanizmle sorunları olmuştu çünkü şamanizm ruhsal bir teknolojidir, bir din değildir ve şamanizm çok açık görüşlü iken, dinler dar görüşlü olabilir. İspanyollar Mazatecilerin mantarları yiyip vizyonlar gördüklerini anladıklarında, "Katalolik kilisesi izin vermedikçe hiç kimse mantarları kullanamaz," demişlerdi. Ve böylece, şamanları öldürdüler. Aynı şey kuzey Amerika'da da gerçekleşti. Protestanlar şamanları Tanrı ve ruhlarla doğrudan iletişimde oldukları ve karşı cinsin kıyafetlerini giyiyor olmaları gerekçesiyle öldürdüler. Kadın şamanlar erkek kıyafetleri giyerken, erkek şamanlar kadın

kiyafetleri giyiyorlardı. Bu Sibiryâ'da da böyleydi ve Hristiyanlara göre "bu durum cinsiyetleri karıştıran, pagan ve batıl bir inançtı," bu yüzden onlar da şamanları öldürdüler. 20. yüzyılda da komünistler Sibiryâ'da şamanları aynı şeyi yaparken bulduklarında, yine aynı sonuç yaşandı. Sibiryâ'daki şamanlar için cinsel enerjileri bir araya getirmek amacıyla karşı cinsin kiyafetlerini giymek çok sık rastlanır bir durumdu ve komünistler de Sibiryâ'da şamanları öldürdüler. Şamanlar davullarını saklamak, onları gömmek ve yeraltına gizlenmek zorunda kalmışlardır. Şimdilerde, Şamanizm geri dönmüştür, şamanların çocukları ve torunları davulları yeniden ortaya çıkartmışlar ve Sibiryâ'da şamanlığa devam etmektedirler. Ancak bu kapalı inanç sistemleri yıllar boyunca şamanizme karşı çok düşmanca davranmışlardır ve yine, Türkiye'yi bu konuda övmek gerekir çünkü yıllar boyunca şamanizm canlı tutulmuş; İslamiyetle, halk gelenekleri, sanat yapıtları ile birleştirilmiştir ve bu harikulade

ülkede şamanizmin izlerine hala rastlanmaktadır.

Şimdi, başka bir örneğe geçiyorum: *Huichol nearikaları*. Size 110 yaşındaki, ünlü Huicol şamanı Don Jose Rios'tan bahsetmiştim. Bu şamanlar, iplikten tablolar yaptıkları harikulade bir sanat formuna sahiptir. *Peyote* kullanır ve vizyonlar görürler, geniş bir panoya vizyonlarını çizerler ve şekillerin üzerini renkli iplikler yapıştırıp kaplayarak bunları turistlere yüzlerce dolara satarlar; biraz olsun para kazandıkları yollardan biridir bu. Ama ayrıca vizyonlarını ritüeller yoluyla ifade etmelerinin de bir yoludur. Brezilya'nın yağmur ormanlarında *Ayahuasca* kullanan *visioner*ler de

Stanley Krippner

vardır ve pek çok şaman burada da bu vizyonları sanat formlarına dönüştürmüştür. *Ayahuasca*, iki ya da daha çok orman bitkisinin karışımı olan sıra dışı bir maddedir ve çok canlı vizyonlara neden olur. Ve Peru'nun Ichitos kentinde Pablo Amoringo adında bir şaman fakir çocuklar için bir okul kurmuştur; buradaki çocuklara sanat eğitimi verilmektedir ve onlar kendi *Ayahuascha* vizyonlarını çizip boyamaktadırlar.

Şamanların pek çok dilden konuşabildiğini görebilirsiniz: onlar bilimin, hukukun, sanatın ve ruhun dilinden konuşabilirler. Çok az kişi bunların dilinden konuşabilir. Ve bence, modern çağımızda bu dilleri birbirine karıştırma sorunu vardır. Ve sanırım, Türkiye'nin modern çağa girmesindeki önemi keşfeden Kemal Atatürk'ün büyük katkılarından biri

de budur. Dinin dili, bilimin dilinden, hukukun dilinden ayrı olmalıdır; böylece laik bir ülke yaratmıştır ve bu da Türkiye'nin İslam dünyasında bu ölçüde benzersiz olmasının nedenidir çünkü laiktir ve çok büyük gelişme göstermiştir. İslam dünyasındaki diğer ülkeler bu dilleri birbirine karıştırmıştır ve bu durum, modern dünyada ihtiyaç duyulan şeyle temas halinde değildir. Belki gelecekte, bir gün bu dillerin tekrar bir araya gelişi mümkün olabilir ama bugün değil, şimdilik işler pek iyi gitmemektedir ve yine bu, ülkesini laik tutarak bunun sonucunda büyük gelişme kaydeden Atatürk'e ve Türkiye'ye bir övgü vesilesidir.

Size biraz da Kuzey Batı Kızılderili *pottatch*larından söz edeyim. Kuzey Amerika'nın kuzey batı kısmındaki kabileler yılda bir ya da iki kez

festivaller düzenleme geleneğine sahiptirler ve kabiledaki zenginler bu festivaller boyunca bazı şeylerini, örneğin battaniyelerini, resimlerini, yiyeceklerini dağıtırlar ve ihtiyacı olanlar da gelip bunları alır. Onlar için bu, zenginliği yeniden dağıtmanın yoludur ve benzerine Endonezya'daki Sulawesi adasında da rastladım; biri öldüğünde büyük bir cenaze için yeterince para sahibi olmayı beklerler ve tören sırasında toplumun üyelerine pek çok değerli şey dağıtırlar. Böyle bir tören sırasında orada bulunuyordum. Ölen kişi ağaç üzerinde bir eve konulur ve ailenin yeterince parası olana kadar orada bekletilmesi gerekir. Bu evden dışarıya giden küçük tüpler vardır, tabi ki vücut sıvıları cesetten dışarıya bu tüplerden geçerek yere akacaktır ve bu tüpler tüm süreci hijyenik hale getirmektedir. Şaman, topluluğun cenaze için yeterince parası olduğunu düşünene dek, bazen 3 ay, 4 ay, 5 aya kadar bekler, daha sonra da zenginliğin, yiyeceklerin paylaşıldığı bu büyük şamanik kutlamayı yaparlar; ardından ölü gömülebilir.

Amerika'da son 40 yıldır Greatful Dead adlı, üyelerini uzun yıllardır tanıdığım bir müzik topluluğu vardır. Konserleri şamanik etkiler uyandırmaktadır çünkü bu konserler boyunca insanlar ruhsal deneyimler yaşamakta, müziği dinlediklerinde bazen bilinç değiştiren hapların, bazen dansın etkisiyle kendilerinden geçerek transa girmektedirler. Demek ki popüler kültürde, hatta batı dünyasında, Amerika'da bile rastlanabilen şamanik unsurlar mevcuttur.

Mitlerden söz ettik ve şimdi de, 20. yüzyılda tanıdığım bazı

şamanlardan ve onların şamanizmi ve bilimi nasıl birleştirdiklerinden bahsedeceğim.

Bu, Walles Black Elk *Black Elk Speaks* (Black Elk Konuşuyor) kitabına konu

Nicholas Black Elk

olan Nicholas Black Elk'in büyük büyük yeğenidir. Nicholas Black Elk küçük bir çocukken bir vizyon görmüştü. Oglala Sioux kabilesi onun vizyonlarını fark etmiş ve şaman, bunun "tüm topluluğu ilgilendiren" bir vizyon olduğunu söylemişti ve tüm topluluk, kırık bir yayla ve topluluğun bu yayı nasıl tamir ettiğiyle ve kabilenin onurunu nasıl tekrar sağladığıyla ilgili bu vizyondan ilham almıştı. Topluluğun bir üyesi bir vizyon ya da bir rüya gördükten sonra topluluğun bunu dikkate alması, özellikle Kuzey Amerika Kızılderili şamanizminde oldukça yaygındır. Çoğu kabileda kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olması ve yaşlılar konseyinin küçük çocukların gördüğü vizyonlarla ilgili hikayeleri dinlemesi çok paylaşımcı ve demokratik bir süreçtir.

Wallis Black Elk pek çok yönden önemliydi, kendisi aynı zamanda kanun dilini de konuşabilmekteydi. Amerikan Kızılderili Dinsel Özgürlük

yasasının 1978 yılında meclisten geçmesini sağlamada çok etkili olmuştu. Bu yasa Kuzey Amerika Kızılderili halklarına törenlerinde *peyote* kullanma hakkını verdi. *Peyote*, bir kaktüsten elde edilen zihin değiştirici bir maddedir. Amerikan Yerlileri Kilisesi'nin üyeleri tarafından kullanılmıştır, 250.000 Amerikan yerlisi bu kilisenin üyesidir. On yıl öncesine kadar her şey yolunda gidiyordu, ta ki Amerikan yüksek mahkemesi Amerikan yerlilerinin dinlerinin çok önemli olmadığı ve kanunlar önünde eşitliği hak etmediği yönünde bir

önerge imzalayana dek. Sebebi ise yüksek mahkemenin muhafazakar üyesi yargıç Alito'ydu. Böylece, dinsel özgürlük yasasından sapmalar başladı ve bu nedenle, yasayı tekrar meclisten geçirmeleri gerekti. Bill Clinton'un başkan olduğu dönemde bu kanun oybirliği ile meclisten geçmiştir. Amerikan yerlilerine desteklerini göstermek amacıyla mecliste kimse yasaya karşı oy kullanmadı ve böylece, Amerikan yerlilerinin *peyote* kullanma hakkı onaylandı. Ve iki yıl önce, *ayahuasca*nın dinsel amaçla kullanımı da Amerikan yüksek mahkemesi tarafından uygun görüldü. Hem de oybirliği ile. Yargıç Alito da lehte oy kullandığına göre demek ki geçen yıllar süresince o da dersini almıştı.

Bu daha önce bahsetmiş olduğum, ölümüne dek 20 yıl boyunca birlikte çalıştığım Rolling Thunder. Stephan Schwartz ve Charles Winstead'in de onunla çok ilginç karşılaşmaları olmuştur. Çoğumuz yıllardır onu tanırız. Peki, Rolling Thunder'ın bilime katkısı neydi? Tıbbi bitkiler ile çalışmak konusunda çok yetenekliydi. Bir keresinde, kampına gittiğimde beni yüzlerce, yüzlerce bitkinin olduğu bahçesine götürdü. Bitkilerin bazıları kağıt torbalarda, bazıları plastik poşetlerdeydi, bazıları Çin bitkileri, bazıları Hint Ayurvedik bitkileriydi, bazıları batının ilaç fabrikalarındandı, nasıl kullanılacağını öğrendiği ilaç örnekleriydi ve dedi ki: "Birini iyileştirmek için gücüm yettiğince kullanabileceğim her şeyi kullanabilirim." Bu da yine şamanların pek çok kaynaktan nasıl yararlandıklarını göstermektedir. Rolling Thunder ayrıca politikanın dilinden de konuşurdu. Bir politik

eylemciydi ve çok saygı duyduğu Amerikan yerlilerinin haklarının ve kanunların çiğnenmesine karşı mücadele halinde olan senatör Ted Kennedy ile birlikte çalışmıştı. Nevada'nın o bölgesinde bazı işgalciler inek yetiştirmek ve yasal olmadığı halde maden aramak için Amerikan yerlilerinin topraklarını ele geçirmek istemişler ve Rolling Thunder bunlara karşı sosyal bir hareket başlatmış ve kanunların uygulanmasını sağlamıştı. Bunun üzerine, bir gece birisi penceresine ateş etmiştir ama Tanrı'ya şükür, kurşun ona isabet etmemişti. Pek çok kez bana duvarındaki kurşun deliğini göstermiştir. Bu politik cesaret içeren hareketini neredeyse hayatıyla ödeyecekti.

Bu, daha önce bahsetmiş olduğum Maria Sabina O'nu 1980 yılında, kendisi 91 yaşındayken ziyaret ettim. Şamanlar genellikle çok çok uzun yaşarlar. Psikik yetenekleri olan diğer insanlardan bir şekilde farklıdır. Medyomlar genellikle şamanlar kadar uzun yaşamazlar, ancak medyomların çok çok farklı çalışma şekilleri vardır. Genellikle toplumun desteğini almazlar ve genellikle ruhsal varlıkları üzerinde kontrol sahibi değildirler. Şamanlar ise bunu yapabilirler. Şamanların yardımcı ruhları yönettiklerine, ona "git" dediklerine, "gel" dediklerine, istediklerini yaptırduklarına şahit oldum. Demek ki şamanlar daha çok kontrole sahiptirler.

(Devam Edecek)

Maria Sabina

Kant'ın Kuramında Makul Vicdan ve Yücenin Deneyimi

Aytuğ Şentürk

2. Bölüm

MADDİ ÇIKARIN ötesinde, somut düzeyde akli varlığın değerliliği idesi vardır ve vazifeye uygun hareketin içeriği ile ilgili Kant'tan bir alıntı yapmak gerekirse:

“...eylemde bulunmanın pratik zorunluluğu, yani ödev (vazife) duygulara, dürtülere ve eğilimlere göre değil, sırf akıl sahibi varlıkların birbiriyle ilişkilerine dayanır; bu ilişkide bir akıl sahibi varlığın istemesi (istenci) hep aynı zamanda *yasa koyucu* olarak görülmelidir, yoksa ödev (vazife) *kendisi amaç olarak* düşünülemez. İşte, akıl genel yasa koyucu olarak istemenin (istencin) her maksimini, her başka istemeyle, ayrıca da kişinin kendine yönelik her eylemiyle ilgi içine sokar; bunu da, başka herhangi pratik bir hareket nedeni ya da gelecekteki bir yarar uğruna yapmaz, aynı zamanda kendisinin de koyduğu yasadan başka bir yasaya boyun eğmeyen akıl sahibi bir varlığın *değerliliği* idesinden dolayı yapar.”*

Yalnız, usun pratik (kılğısal) kullanımını içinde bütün doğal nedensellikten bağımsız olarak, iradeyi belirlemesi yönünden hakikat ile özel bir ilişkisi tezahür etmektedir. Kılğısal usun bir hakikat olması böylece mümkündür, yani bu sistemde kişinin kendi eylemleri üzerinde etkili olması gereği üzerinde düşünülmüştür. Bunu da daha önceki makalede heteronomi ya da dışerklikten farklı olarak, kısaca özyasallık ya da otonomi olarak ifade etmiştik. Bu sistemde insanın tasavvur ettiği yasaya ve ilkelere göre hareket etme kuvveti onun iradesi olarak tezahür ederken, bu irade tezahür eden yasaya göre aklın etkin bir kullanımını, dolayısıyla pratik usu gerektirmektedir. Örneğin, saf akıl nasıl belirli a priori (deney öncesi, önsel) tasavvur ve ilkeler doğrultusunda çalışıyor ve hatta onları meydana

* *Ahlak Metafizikinin Temellendirilmesi*. (Almanca orijinali ile birlikte). Immanuel Kant. (Çev: İonna Kuçuradi). Üçüncü Baskı. Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu, 2002, s.52.

getirebiliyorsa, pratik us ya da irade de, a priori bir tasavvur ya da yasaya göre hareket etmektedir. Öte yandan, özgün yönleriyle iyilik ve kötülük de böylece ortaya çıkar. Başka deyişle, insanın iradesi doğrultusunda evrensel yasaya uygun ya da onun zıddında yaptığı eylemler sonucunda bir iyilik ve kötülük kavrayışına ulaşılır. Öte yandan örneğin, kimi zaman gayri ihtiyari yapıldığı belirtilerek, kişinin yapılan eylemin düşünülmeden gerçekleştiğini savunduğu durumlar vardır. Oysa vicdanın ikazı ve pişmanlık duygusu, söz konusu eylemin doğadaki nedensel ilişkilere değil, ancak insanda bulunan aşkın bir özgürlük (ihtiyar) kudretine bağlandığını ve insanın duyulur hareketlerinin ona bağlı olduğunu hatırlatacaktır.

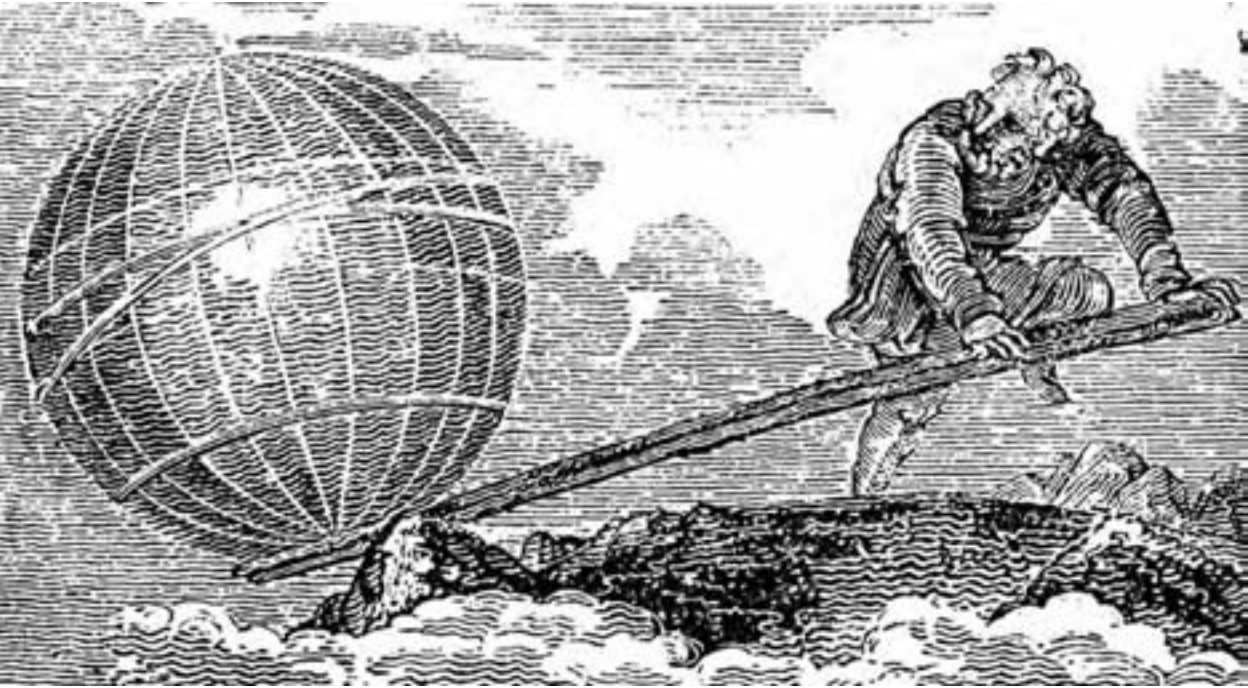
İlerleme kavrayışında mutluluğun amaç olmaması, bir bakıma ahlakın evrenselliğinin bir gereğidir. Çünkü ahlaki irade içgüdülerin ya da

duyusallığın temelinde kaldıkça ve maddi mutluluğu temin etmeye yöneldikçe, bilakis insan toplumu içinde evrensellik değil, fertlerin çatışması söz konusu olur ve böyle bir sistemde gerçek iyilik tezahür edemez. Çünkü A'nın ya da B'nin mutluluğu kendi ferdi çıkarları bakımından her an çatışma eğilimindedir. Bu şekilde kullanılan bir irade de, ferdi eğilimlerin bir aracı olacak ve moral gelişmeye hizmet edemeyecektir. Aksine "iyi olan irade" ve ruhsal ilke ferdi içgüdülere ve eğilimlere hizmet etmemektedir. Belki böyle bir iradenin ya da iyi niyetin yasası daha ziyadesiyle ödev ya da vazife olacaktır. Yalnızca ahlak yasasına riayet etmek, başka bir kişisel amaç gütmemek söz konusudur. Bu bağlamda örneğin, genel saygıyı kazanmak için dürüst ve temiz olmak gibi ya da ya da prestij kazandırdığı için sebatkar olmak gibi örneklenebilecek davranışlar

daha önce belirtilen kesin buyruk açısından ahlaki görülmez. Çünkü prestij kazanmak vicdan özgürlüğüne değil, dışsal bir nedene bağlıdır. Ya da itibar görmek için değil, ancak bizatihi kendisinin nedeni olarak dürüst ve temiz olmak, ancak vazife ya da ödev fikrine uygundur. Çünkü genel olarak ussal bir varlığın iradesinin kavramı ile kesin buyruk arasında bireşimli (sentetik), yani öznenin kendisi tarafından önceden oluşturulan a priori bir bağlantı olması gerekmektedir; başka deyişle vicdani emrin bizatihi olarak akla vurulmuş bir şekilde ortaya çıkması gerekir. Bunun gibi ahlaki normlarımızın nesnel nitelik kazanabilmeleri için onların vicdani ve öte yandan evrensel olarak uygulanabilir olduklarının ussal açıdan değerlendirilebilmesi gerekir. Eğer ahlaki eylemimizi sadece kendimiz için değil, ancak evrensel olarak da doğru görebiliyor isek başka

deyişle, evrensel bir yasa olması da kabul edildiğinde hayata geçirilmesi ve böyle olmadığında yadsınması söz konusudur.

Yukarıda sözü edilen vazife fikrine kişiyi ulaştırın makul düzeyde ortaya çıkan ya da akla vurulmuş bir vicdan özgürlüğü kavrayışı ve idrakidir. Kant'ın sisteminde bu alan tecrübe sınırlılıkları içindeki psikolojik ve antropolojik analizlerin ötesinde, metafiziğin alanına bırakılmıştır. Bu bağlamda ferdin kendi eyleminin içerdiği yasanın genel yasa olmasını isteyebilmesi, o eylemin belirlediği madde açısından değildir. Bir eylem yasası, içerdiği maddeden soyutlanarak kendinde a priori olan formu kazanabilir ve böylece ferdi bir eylemin genel bir yasa olmasını sağlayan form ona pratik us tarafından verilir. Öyleyse nasıl ki duyularla algıladığımız ampirik gerçekliğe ilişkin formlar müdrike tarafından

sağlanıyorsa, ahlaki eyleme ilişkin formun kaynağı us ve temelde pratik ustur çünkü bunu aksiyon halinde bir bilinç olarak tanımlayabiliriz. Ancak bu yönüyle söz konusu edilen, ferdin alelade hareketleri değil, erdem ile ilişkili ahlaki eylemleridir ve erdemler kuşkusuz, vazifeyi önceler ve onun için belirli bir kavrayış oluşturur. Yalnız burada Kant'ın sisteminde duyguların akli hareketi etkilememesi ilkesi temel alınmasına rağmen saygı duygusuna özel bir önem verilerek diğer duygulardan ayrılmıştır. Bu bakımdan saygı duygusu akli nitelikli görülmüş ve ahlaki yasanın temelinde saygı duygusunun özel bir önemi olduğu vurgulanmıştır. Birçok durumda kişi kendini bencilce eğilimlerden ve haz duygusundan ayırmakta güçlük çekse de; şahsın kendini beğenmesi gibi dünyevi etkenlere karşın, ahlaki yasaya karşı gerçek saygı duygusunun kişiyi ahlaki eyleme yönlendirdiği vurgulanmaktadır bu sistemde.

Vicdanen ortaya çıkan ahlaki yasaya saygı duygusu, vazifeyi alelade hazlardan tamamen ayırmaktadır, ahlaki hükümlerin anlaşılması gerçekte önsel (a priori) olarak aşkın bir analize tabi kalmaktadır. Burada yalnız bir vazifenin kişisel olanın cazip niyetlerinin ötesinde sadece kendi kendisi için yapılması onun saflığının korunması için gereklidir ve bir kez daha vazife aracılığı ile pratik aklın ahlaki hükmü, kişisel eğilim ve hazlardan tamamen ayrılmıştır. Söz konusu bağlamda özgür irade gerçekte aşkın bir düzeyde tezahür etmektedir yani kaynak itibarıyla duyulur dünyanın ötesindedir. Bu bağlamda duyulur bir maddenin etkisi altında bulunmayarak ahlak yasanın

kendi formu tarafından belirlenen bir nitelik gösterir. Vazifeye uygun davranışı belirleyecek olan özgür iradeyi yalnız ahlak yasanın formu belirler. Yanı sıra tecrübe hayatında herhangi bir olay bir öncekine ya da başka bir olaya bağlı olduğu halde bu yasa, aklın kendiliğinden etkinliğine bağlı ve evrenselidir (tümel, külli anlamında). Bir ahlaki ilke olarak vazife ya da ödev düşüncesinin zaman ve mekân sınırlarının dışında, makul vicdan bakımından usa vurulmuş ve ahlak yasanın kendine özgü formuna ulaşmış olması, onun maddi tecrübeye dayalı nitelikleri ve duyusal sınırlılıkları aşan evrensel bir hüküm olması ile söz konusu olmaktadır.

Yalnız, yukarıda belirtilen evrensel hükmün içinde olduğu özgürlük karşısında duyulur alanın da ayrı bir gerçekliği vardır ve bu ikisi arasında bir köprü kurmak gerekmektedir. Kant'ın sisteminde doğanın nedenselliği dolayısıyla insanın duyusalılığı ile usun duyulurüstü alanla ilişkisi alanındaki bağlantılardan biri de yücenin deneyimi yoluyla kurulur. Bu her ne kadar estetik bir alan olarak tasarımlansa da, gerçekte örneğin, doğanın gücü ile karşılaşan bir sanatçının, dehası ile doğa karşısındaki duruşu yoluyla betimlenebilecek bir özellik içinde de görülebilir. Böylece örneğin, yücenin sanatsal deneyimi sınırın yokluğu anlamında, aslında biçimi aşan bir gerçeklik ile bağlıdır, yeter ki bu sınır yokluğu bütünlük ile birlikte tasarımlansın. Böylece deha karşısında örneğin, fırtınalı okyanusun ezici görkemi sınırsız olarak duyumsanır ama sınırların yokluğu o denli de bir bütünlük olarak tasarlanır... Ve yüce, us ile bağlanır...

Gerçekte yücenin olumlu sevinçten çok, şaşkınlık ve korkuya neden olduğu düşünülebilir. Ve yücenin deneyimine... Heyecan, eş deyişle dirimsel kuvvetin anlık durdurulması ve buna bağlı olarak daha güçlü bir boşalmı eşlik eder... Böylece fırtınalı engin okyanus, belki yüce olarak nitelendirilemez: Görünüşü korkunçtur ve zihin daha şimdiden, çeşitli düşüncelerle doldurulmuş olmalıdır ki böyle bir görünüş yoluyla kendisi yüce olan bir duyguya uyarlanabilsin ama yücedir çünkü onunla zihin duyular alanını terk etmeye ve daha yüksek bir ereksellik gösteren düşüncelerle uğraşmaya itilir.** Doğanın korkunç fiziksel gücünün görünüşüyle karşı karşıya kaldığımız ama aynı zamanda aklımızı ve vicdanımızı bu fiziksel güce karşı özgül bir duruş olarak bulduğumuz zaman ise "dinamik yüce" yaşanır. Başka deyişle, doğanın insan

** Copleston, 2004, s.220-221.

usundaki hakiki bütünlüğü ve gücü ile özgül ve bir o kadar da özgün yansıması aracılığı ile özgürlük ahlaki dolayısıyla vicdan, us ve doğanın nedenselliği arasındaki bağlantı ortaya çıktığında, kendimizi bu iki dünya arasında bir köprü kurarken buluruz. Kuşkusuz ancak ahlaksal bir varlık olarak ki, insanı yaratılışın amacı olarak tanırız ve hakiki ahlak rehberi makul vicdan olacaktır. □

KAYNAKÇA:

- Felsefe Tarihi, Cilt 6*, Frederick Copleston, Bölüm 2, Kant. (Çev: Aziz Yardımlı). Üçüncü Baskı. İstanbul: İdea Yayınları, 2004.
- Kant ve Felsefesi*, Mehmet Emin Erişirgil, İstanbul: İnsan Yayınları, 1997.
- Ahlak Metafizikinin Temellendirilmesi*, Immanuel Kant, (Almanca orijinali ile birlikte). (Çev: İonna Kuçuradi). Üçüncü Baskı. Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu, 2002.
- Pratik Akılın Eleştirisi*, Immanuel Kant, (Almanca orijinali ile birlikte). Çev: İoanna Kuçuradi, Ülker Gökberk ve Füsün Akatlı. Üçüncü Baskı. Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu, 1999.

HABER

BİLYAY Vakfı, MTİAD ve İDAD Genel Kurulları Yapıldı

BİLYAY VAKFI, Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği (MTİAD) ve İnsan Doğasını Araştırma Derneği (İDAD) üyeleri 22 Mayıs Pazar günü Genel Kurullarını yapmak üzere bir araya geldiler. Temellerini çok köklü ruhsal çalışmalardan alan bu kurumlarımızın tüm üyelerine destekleri ve emeklerinden dolayı teşekkür ederiz. Bu vesile ile çok değerli büyüklerimizi de ağırlamış olduk. Bizi yalnız bırakmayan Sayın Yavuz Keskin, Metin Sakik, Arcan Arıkdal, Güner Tuluntaş ve Ahmet Hızveren'e şükranlarımızı sunarız.

Mutluluk Arayışı

Vesela Simic

2008 ARALIK ayında *British Medical Journal* (İngiliz Tıp Bülteni) dergisinde mutluluğun bulaşıcı olduğu yayınlandığında, Amerikan medyasında ülkenin otomobil ve emlak sektörünü kurtarma planlarına, Batı Şeria’da tırmanan çatışmalara vb. dair haberler arasında- en çok okunan haber oluverdi. Toplumsal çöküşe ilişkin manşetlerin sayısı daha çok olmasına rağmen, mutluluğa duyulan ilgi patlaması kolektif bilincimizi çarpıvermişti. Pek çok popüler dergide ve yayınlanan pek çok kitapta mutluluğun çok yüzlü hikayesi anlatılmaktadır. *Psychology Today* dergisi bu konuda 2000 yılında yayınlanmış 50 kitapla karşılaştırıldığında 2008’de yayınlanan kitap sayısının 4.000’i aştığını bildiriyor. Bu eğilimde bir ticarileştirme unsuru olmasına rağmen (3.000 Amerikan doları öderseniz, yalnızca üç ay içinde “sürdürülebilir mutluluk yenilenmesi”ne sahip olabilirsiniz örneğin!) bu fenomeni güdüleyen şeyin bir kısmının araştırmalara gösterilen bilimsel ilgi olduğu ve bulguların haber olduğu da bir gerçek.

Psikoloji, geçmişinin büyük bir bölümünde patolojilerimize odaklanmıştı ve pozitif psikolojiye doğru bu değişim ferahlatıcı bir etki yapıyor. Ayrıca bereketli bir alan. *Los Angeles Times*’a göre, akademik yayınlarda “1980 ile 1985 arasında mutluluk hakkında yalnızca 2125 makale yayınlanmışken depresyon hakkında yayınlananların sayısı 10553 idi.” 2005’e gelindiğinde ise mutluluğu konu alan makalelerin sayısı altı kat arttı. Bu konuda birden çok bilim dalındaki araştırmaları ve tartışmaları yansıtacak şekilde, geçenlerde San Francisco’da düzenlenen “Mutluluk ve Nedenleri” başlıklı konferans psikoloji, nörobilim, nörobiyoloji, dahiliye ve bütünleşik tıp uzmanlarını bir araya topladı. Konuya ışık tutmak amacıyla eğitimciler, siyasetçiler, (film, şarkı, dans, davul ve judo gösterileri yapan) sanatçılar ve de felsefe ve din alimleri de onlara katıldı.

Peki ama *mutluluk* derken kastedilen nedir? Kadim Yunanlılar “insanın gelişip parlaması” olarak çevrilebilecek *eudaimonia* teriminden yardım alırlardı. Budizm ve Yoga gibi Doğu geleneği felsefeleri ise mutluluğun “ıstrabın kesilmesi” olduğunu anlatmaktadır. Bu açılardan bakıldığında, mutlulukta aranan şey geçici bir zevk değil de daha çok derin bir sükunet ve doyum duygusudur. Dünyanın en mutlu insanı olan Matthieu Ricard, “Mutluluk bir yetenektir,” diyor. Bir Budist keşiş ve Dalay Lama’nın yakın arkadaşı olan Ricard, Wisconsin Üniversitesinde beyninin geniş kapsamlı görüntülemesi yapıp da beynin pozitif duygularla ilişkili bölgesinde, bu güne dek kaydedilmiş en yüksek seviyeye sahip olduğu görüldüğünde “dünyanın en mutlu insanı” olarak ilan edildi.

Bilim Ricard’ın mutluluk anlayışını bulgularıyla desteklemektedir: mutluluğumuzun yüzde 50’si genetikdir, yüzde 10’u koşullara bağlıdır ve geri kalan yüzde 40’ı ise beceriyle gelişip güçlendirmek bize

kalmıştır. İncelemeler esenliğimizi güçlendiren çeşitli amaçlı faaliyetleri de tanımlamıştır: Sosyal bağlantılar kurup sürdürmek, minnetkarlığı ifade etmek, pozitif düşünmek, bağışlayıcılık, nazik eylemler, anda yaşamanın yanı sıra bizleri akış halinde tutan anlamlı hedefler gerçekleştirmek için çalışmak, bedeni besleyen fiziksel faaliyetler; zihin eğitimi veya (Ricard’ın ustalık kazandığı ve herkese tavsiye ettiği) meditasyon ve de daha yüce bir güce veya amaca inanç.

Oysa para gerçek mutluluğu satın almaz, bu artık yalnızca bir vecize değildir, araştırmacıların incelemelerinin deneylenmiş bir sonucudur. Güvenlik ihtiyaçlarımız (besin, barınma ve güvenlik) karşılandığı anda, daha çok maddesel zenginlik daha çok mutluluğu garantilemez. Tam aksine, incelemeler göstermektedir ki materyalist değerler *mutsuzluğun* güçlü göstergeleridir. Benzer şekilde, incelemeler fiziksel güzelliğin de daha çok mutluluğu garantilemediğini göstermektedir.

Araştırmacılar “hedonik adaptasyon” dedikleri bir şeyi de gözlemlemişler. İnsanlar olumlu değişimlere uyumlanırlar; örneğin evlenmek, daha zengin olmak, daha iyi bir iş, sağlıklı olmak ve güzel bir ev mutluluk düzeylerini yalnızca geçici süre yükseltir. Bu fenomenin en bilindik örneği piyango talihlileridir. İncelemeler kazananların mutluluk seviyelerinin para kazanıldığı anda zıpladığını ama bir yıl geçmeden, başlangıç seviyesine düştüğünü göstermektedir. Hedonik adaptasyon sıklıkla başka yönde de işlemektedir. Çoğu insanın başlangıç mutluluk seviyeleri elden

ayaktan düşüren bir kaza veya hastalık yaşadıklarında düşmesine rağmen, zamanla pek çoğu olaydan önce sahip oldukları başlangıç seviyesini geri kazanmaktadır. Kaliforniya Üniversitesinden Psikoloji Profesörü Sonja Lyubomirsky, “Her şeye uyum sağlayamayız ve sağlamayacağız ama hedonik adaptasyonun, özellikle de olumlu olaylarla ilişkili olanın kanıtları çok güçlüdür.” Bu, koşullarımızdaki olumlu değişimlerin kalıcı mutluluğa yol açacağına güvenilmemesi gerektiğini düşündürmektedir. Ricard gibi Lyubomirsky de kalıcı bir fark yaratan şeyin sürdürülen amaçlı faaliyetler olduğunu söylemektedir.

Mutluluk üstüne araştırma yapan isimler arasında ilklerden biri ve öncü olan Illinois Üniversitesinden Psikoloji Profesörü Ed Diener, bilimin “sübjektif esenlik” (SE veya mutluluk) hakkında öğrenmiş olduğu önemli şeyleri şöyle sıralıyor:

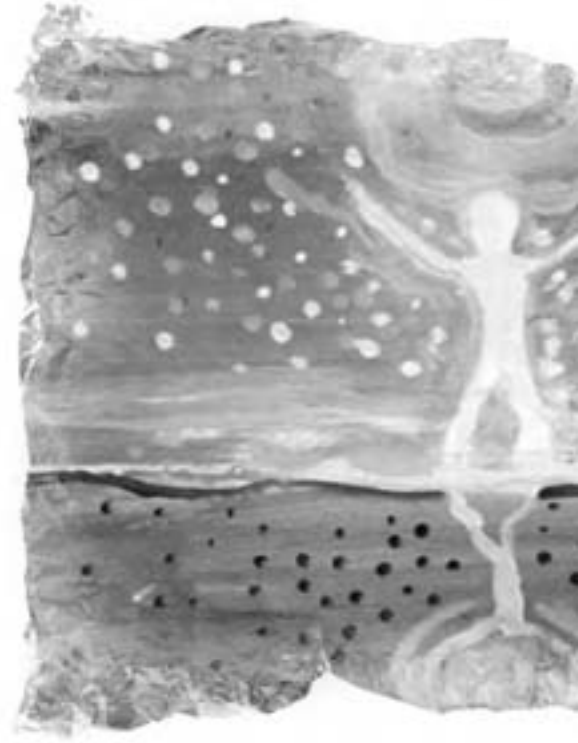
SE'nin bileşenleri bilimsel doğrulama ile ölçülebilir.

Huy bir kişinin SE'sinin önemli bir göstergesidir ama (işsizlik veya fakir bir ülkede yaşamak gibi) bazı koşullar uzun süren etkilere sahip olabilir.

Mutluluk sosyallik, yaratıcılık, daha iyi evlilikler, daha iyi çalışma performansı, daha güçlü fiziksel bağışıklık ve terslikler karşısında dayanıklılık gibi arzu edilir sonuçlarla bağlantılıdır.

Bazı kültürler diğerlerine kıyasla daha yüksek mutluluk düzeylerine sahiptir. Bunun bir nedeni, bazı kültürlerde mutluluğa daha çok değer verilmesi olabilir.

İstikrarsız ve çok fakir toplumlardaki insanlar daha düşük mutluluk seviyeleri açıklamaktadır.

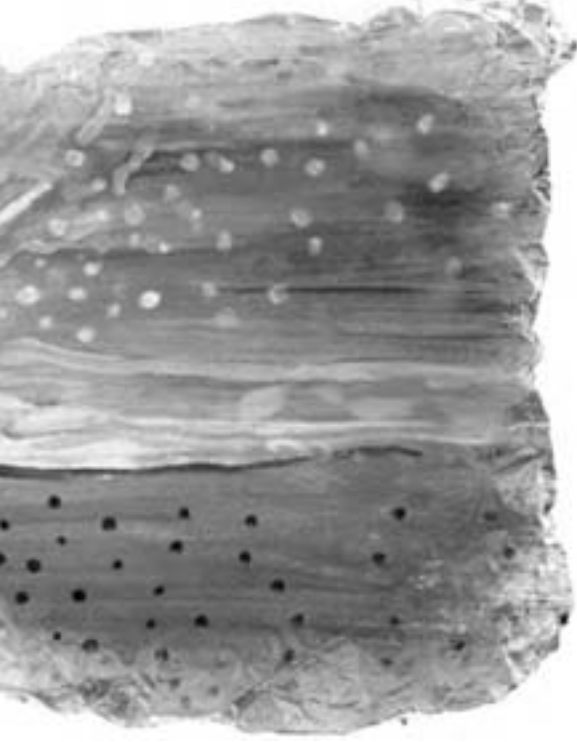
İnsanların çoğu en azından biraz olsun mutludur ama herkes yüksek ve düşük ruh halleri yaşar, hiç kimse her an mutlu değildir. En mutlu insanlar bile bazen mutsuzlaşabilir.

Kalıcı mutluluk hedonik bir koşu bandında koşturmaktan değil de aziz tuttuğumuz değerlerle tutarlı hedefler için çalışmaktan kaynaklanır.

Kısacası, mutluluğun tek bir anahtarı yokmuş gibi görünmektedir, hepimiz için pek çok etken söz konusudur. Diener, “Sübjektif esenlik hakkında bazı önemli şeyler öğrendik ama hala belirsiz olan çok şey var,” diyor.

Gerçek Olanı Hissetmek

MUTLULUK üstüne yapılmış tüm bu iyi hisler veren araştırmalara

rağmen, bir ters tepki de mevcuttur. Wake Forest Üniversitesinde İngiliz Dili ve Edebiyatı profesörü olan Eric Wilson, *Against Happiness* (Mutluluğa Karşı) adlı kitabında daha ciddi duygularımızı ve onların “kozmosun büyük ritmi içindeki bütünleşik yerini” savunmaktadır. Örneğin, melankoli yüksek sanat, şiir ve müzik eserlerimizin pek çoğunun kaynağıdır. Wilson, “Hüzün karşıtlar arasındaki karanlık sınırları araştıran özel bir tür dahi için bir katalizör olabilir,” demektedir. Ve Aldous Huxley’nin *Cesur Yeni Dünya* adlı kitabındaki kahramanı Vahşi John, karşılaştığı monotonca neşeli, zevki ilke edinmiş, soma ile tedavi edilen toplumdan yüz çevirdiğinde bunu şu sözlerle ifade eder: “Konfor istemiyorum. Tanrı’yı istiyorum. Şiir istiyorum.

Gerçek tehlikeyi istiyorum. Özgürlük istiyorum. İyilik istiyorum.”

2007’de yayınlanan *The Loss of Sadness* (Üzüntünün Kaybı) adlı kitaplarında Jerome Wakefield ve Allan Horwitz “psikiyatrinin normal üzüntüyü nasıl depresif bozukluğa dönüştürdüğü” konusunu ele almaktadırlar. Biri sosyal hizmet profesörü ve diğeri ise davranış bilimleri dekanı olan yazarlar, Amerikan Psikiyatri Birliğinin *DSM* adıyla anılan zihinsel bozukluklar el kitabındaki *büyük depresyon* tanımının, sevilen bir yakının ölümü dışında, depresyonun işlev bozukluğu yaratan durumları ile zorluk ve stresten kaynaklanan durumlar arasındaki farkları dikkate almadığını savunmaktalar. “İnsan duygularının normal kapsamına hoşgörü gösterilmemektedir,” diyerek meşru üzüntünün hastalık olarak adlandırılmasını eleştirirken, “orta sınıf hastalık hastalığının ilaç şirketleri tarafından özenle teşvik edilip sömürüldüğü” tartışmasını da öne sürmekteler. İlaç araştırmalarındaki gelişmeler ve ilaç endüstrisinin pazarlama makinası, mutluluk arayışımıza daha çok enformasyon sağlayıp karmaşıklştırmaktadır.

Ed Diener ile meslektaşları Shigehiro Oishi (Virginia Üniversitesi, psikoloji yardımcı profesörü) ve Richard E. Lucas (Michigan Eyalet Üniversitesi, psikoloji yardımcı profesörü) tarafından yürütülen büyük ölçekli ve çok veri elde edilmiş bir incelemeye göre, fazlasıyla parlayıp mutlu olduğumuzda ölçülmüş bir ödünleşme söz konusu olmaktadır. Bu çalışmayı özetleyen Lucas, “Ortalama bir mutluluk seviyesine erişildiğinde,

daha ileri artışlar bazen, gelire ve mesleğe, ileri eğitime ve siyasi katılıma zarar verici olabilmektedir,” demektedir. Bir ölçü hoşnutsuzluk bizleri, yalnızca kendimizi ve kendi koşullarımızı değil, ayrıca başkalarının esenliğini ve daha geniş toplulukları, yapabildiğimiz noktalarda, daha iyiye götürmeye teşvik etmektedir.

San Fransisco'daki Mutluluk Konferansındaki bilimciler ve uzmanlar paneli, mutluluğun insan duyguları ve değerlerinin tümel aralığı içinde nispeten bir yer tuttuğuna ilişkin bu değerlendirmeye katıldılar. Standford Üniversitesi Bütünleştirici Tıp Merkezi müdürü olan ve kanserli hastalarla yaptığı çalışmada “gerçek olanı hissetmenin” ve rahatsızlıkla aktif olarak başa çıkmanın şifa verici yararlarını bulguladığı araştırmasıyla ödül kazanmış olan David Spiegel, “Mutluluk üzüntünün yokluğu değildir,” diyor. Farklı alan uzmanlıklarını, araştırmaları ve deneyimleri tartışmaya açan bilimsel panelde felsefi bilgeliğin yaygın olarak savunduğu şu ilkeler birer birer doğrulandı: *Istırapı kabullenin. Kendine güven, duygularınızı anlamanın ve onlar arasında nasıl yol alacağınızı bilmenin bir sonucudur. Mutluluk bir hedef değil,*

bir süreçtir; bir amaç değil, bir araçtır. Önceliğiniz mutluluk değil de, anlam olsun.

Benliğin Ötesine Genişlemek

SAHİCİ, kalıcı mutluluğun yaşamsal bileşenlerinden biri de henüz geniş biçimde ele alınmamış olan doğal dünya ile ilişkimizdir. Hayatının çoğunu Avrupa-Amerikan kültürünün dışında geçirmiş son kızılderililerden biri olan Ishi, “Hep içerde oturmak insanın doğasına göre değil,” demişti. Ekopsikolog Michael J. Cohen ise mizacımız ve düşünüşümüz dünyanın doğal sistemlerinin dengeleyici ve yenileştirici güçlerinden koptuğunda ıstırap çekeriz, diyor. Illinois Üniversitesinden bilişsel ve çevre psikoloğu olan Frances E. Kuo yeşil alanların insan işlevselliği üzerindeki etkilerini incelemiştir. Chicago'nun merkezindeki bir bina kompleksinde yaşayan kadınlarla yaptığı ödül kazanmış incelemesi, dairelerinden ağaçlarla ve çiçek tarhlarıyla dolu bir manzara görebilen kadınların dikkat gerektiren testlerde daha yüksek sonuçlar aldıklarını ve yaşam

mücadelesine başa çıkma bakımından daha becerikli olduklarını göstermiştir. Kuo'nun çalışması siyasetçilerin kararlarında bir değişim yarattı; örneğin, Chicago'da ağaç dikimi için 10 milyon dolar harcanmasına yol açtı. Michigan Üniversitesinden Bilişsel Psikolog Marc Berman'ın daha yakın tarihli çalışması ise doğal ortamların zihinsel becerilerimiz üstündeki tazeleyici etkisini göstermektedir. Araştırmaya katılan ve bir parkta yürüdükten sonra doğa fotoğraflarına bakan kişiler, şehir merkezinde yürüdükten sonra şehir hayatına dair fotoğraflara bakan katılımcılara kıyasla hafıza ve dikkat gerektiren testlerde daha başarılı sonuçlar aldılar.

Kaliforniya Üniversitesi Psikoloji Profesörü Dacher Keltner ise *Born to be Good* (İyi Olmak için Doğmuş) adlı kitabında, insan mutluluğunun bir başka biçimi olan huşunun dönüştürücü etkilerini ortaya çıkaran doğanın gücünü ele alıyor. Natüralist John Muir'in ilham verici yazılarından örnekler veriyor: "Biz artık dağlardayız ve onlar da bizde; heves ateşini tutuşturuyor, her bir siniri titretiyor, her bir hücremizi ve gözeneğimizi dolduruyor. Etten ve kemikten yapılmaz kabımız, çevremizdeki güzelliğe sanki gerçekten onun ayrılmaz bir parçasıymışcasına bir cam gibi şeffaflaşarak yanıt veriyor gibi." Huşu deneyimi bizlere, doğal dünyada hakkımız olan yer duygusunu sağlar ve bizleri kişisel çıkarların ötesine taşıyıp kolektif esenliğe dair farkındalık verir.

Mutluluk anlayışımızı bireyin ötesine, kolektife doğru genişletmek şu an ihtiyaç duyulan şeydir. Evrim boyunca ortaya çıkan dengesizleşme döngüleri hayatta

kalma mücadelesi bakımından yeni talepler dayatmaktadır ve de şimdi bizlerin bireyler, toplumlar ve bir gezegen olarak işbirliği ilişkileri ve kolektif esenlik alanında birleşmemizi gerektiren pek çok krize yanıtlar vermemizi istemektedir. Mutluluğun evrimi üstüne yazan Teksas Üniversitesi Psikoloji Profesörü David Buss, "Evrim bilimciler işbirliğini teşvik eden önemli koşullardan birini ortak kader olarak tanımladılar," demektedir. Küresel, karşılıklı bağımlılığımızı kabullendikçe, mutluluk hakkında yapılan araştırmaların bizi götürebileceği yer de budur.

Stanford Üniversitesindeki Merhamet Projesinin kurucusu olan Sinir Cerrahisi James R. Doty: "Koşullarımız hep zorlu ve belirsizdir ama başkalarına yönelik kalıcı bir ilgi ve umursama, çaresizlik ve ümitsizlik içeren tutumlara zayıflatan güçlü teskin edicidir." Merhamet Projesine en büyük kişisel bağışı yapan Dalay Lama ise sıra mutluluğu bulmaya geldiğinde, "Mutlu olmak isterseniz, merhamet uygulaması yapın. Başkalarının mutlu olmasını isterseniz, merhamet uygulaması yapın." diyor. Dünyanın en mutlu insanı olan Ricard ise şöyle söylüyor: "Nüfusunun yarısı bencillerden, yarısı diğerkamlardan oluşan bir toplum olsa, teoriye göre, diğerkamların hepsinin ortadan silinmesi gerekirdi. Ama diğerkamlar işbirliği yapabilirler ve onlara güçlü bir avantaj sağlayan da budur. Umut sebebi de budur." □

Not: Vesela Simic, *IONS Shift* dergisinin baş editörüdür.

IONS Shift Dergisinin Bahar 2009 sayısında yayınlanan makaleyi özetleyerek çeviren: Yasemin Tokatlı.

Ölüm Yoktur, Doğuşlar Vardır

Mehmet Fahri Öğretici

EVRENLER doğmakta, güneşler doğmakta, dünyalar doğmakta, insanlar doğmakta, atomlar doğmakta; yani fizik alemde her şey doğmaktadır. Aslında diye bir şey yoktur. Ölüm, sadece insanların düşüncelerindedir.

Biz olayları etraflı olarak geniş bir bakış açısı ile izleyebilirsek görürüz ki sadece doğuşlar vardır. İnsanın hayatı başlangıcı ve sonu olmayana doğru aşama aşama doğuşlar halinde sürer gider fakat insanlar doğuşlarının bilincine varamamışlardır.

Bir insan evrenin bir parçasıdır, evren ise varlık demektir. Bizler varlığımızı, ancak bir beden içinde gösterebilmekteyiz. Dünyadaki vazifelerimize ait gerekli aşurtmaları bitirdikten sonra canımız bedenimizden ayrılır.

Bir varlığın canı bedenini terk ettiği andan itibaren o varlık yeni bir doğuşla karşılaşır. İnsan için ölüm çok acılı ve korkunç bir şey olarak tanınmaktadır çünkü ölüm yok olmak anlamında anlaşılıyor.

Biyolojik hayatın derinliklerine doğru inmeye başladığımız zaman görürüz ki, orada da ölüm diye bir şey yoktur. Örneğin, doğadaki organik her varlık, her an hem kendisidir hem kendisi değildir, her an bazı yabancı maddeleri özümmler ve bazı maddeleri bünyesinden dışarı atar, her an bünyesinde bazı hücreler ölür ve başka bazı hücreler meydana gelir; öyle ki, kısa ya da uzun bir zaman sonra, beden maddesi tamamen yenilenmiş, eskilerin yerine o maddenin yeni atomları gelmiş olur. Organize her varlık sürekli olarak hem kendisidir hem başkasıdır. Yani sürekli doğuşlar vardır.

İnsanın hem fizik bedeni hem düşünce yapısı her an yenilenmektedir. Dünyadan ayrıldığı zaman da spatyoma doğar, ölüm diye bir şey yoktur. Ruh varlığı sonsuzluk içinde sürekli olarak yeniden doğacak, sürekli bir değişime, başkalaşıma uğrayacaktır. Bu nedenle de doğum ve ölüm olayında rölative vardır. Sebep-Sonuç Yasası gereği, evrende her şey sürekli olarak doğar, birleşir, sonra çözülür, başkalaşır ve yenilenir.

İnsan her yeniden doğuşta eksiklerini tamamlama ve kendini geliştirme imkanını elde eder çünkü altmış, yetmiş yıllık insan ömrü olgunlaşabilmemiz ve pek çok deneyi bir arada yaşayabilmemiz için yeterli bir süre değildir.

Uyku

DOĞUŞ rölativitesi için bir başka örnek de uykudur. Bir insan, normal olarak hemen hemen her gece uyur. Gece uykusu çok küresel bir olaydır. İnsan bedeninin canlılığını devam ettirebilmesi için psikolojik ve biyolojik yapısının kesinlikle dinlenmeye ihtiyacı vardır, yani insan belli bir süre şarj olmak için mutlaka dinlenmek zorundadır.

İnsanın biyolojik bedeniyle ruhi yönü her zaman düalite içindedir. Ruhun uykuya ihtiyacı olmadığı bir gerçektir ama beden, güçsüzlüğü nedeniyle şarj olmak için uyumak zorundadır. Yani uykuyu akümülatörlerin dolması gibi düşünmek gerek. Bedenin dinlendiği bu şarj süresi içinde kuşkusuz, ruh kendi vazifesine devam etmektedir.

Daha iyi anlatabilmek için şöyle bir örnek verelim:

Düşünün ki, işleyen bir araç vardır ve bu araç bir fabrikada çalışmaktadır. Bu akümülatörle işleyen aracı idare eden insandır. Araç birçok işler yapabilir ama onun gücü iki saat ya da dört saat çalışmaya yeter. Büyük işler yapmış, çok çalışmışsa, bu akümülatörlü araç dört saat sonra artık gidemeyecek durumdadır. Çünkü akümülatörleri boşalmıştır ama onu idare edenin işi dört saatte bitmez, onu kullananın en az sekiz saat çalışması gerekir. Hele

mesai de varsa, on iki saat çalışması gerekebilir. Peki, o zaman aracı kullanan ne yapar? Aracını akümülatör şarj istasyonuna getirir ve akümülatöre bağlar. Sürücü aracın içinden çıkar, başka işlerle ilgilenir. Ya da başka araçla işine devam eder.

Burada, bu akümülatörlü aracı beden olarak düşününüz. Aracı kullanan kişinin de ruh olduğunu düşünürseniz bu açıklamayı çok daha iyi anlayabileceksiniz.

Gece uykusu sırasında beden dinlenmek zorundadır çünkü bedenin yapılışı ve işleyiş düzeni bu dünyaya göredir. Doğallık İlkesi'ne göre biz de her gün uyumak mecburiyetindeyiz. Fakat bu uykunun ruhi ve bedeni, çok ayrı, küresel sonuçları vardır. Bir insan uykusunda almış olduğu bilgilerden çıkardığı sonuçların muhasebesini yaparsa, ertesi gün yenilenmiş ve daha

da bilgilenmiş olarak doğar, yani uyanır. Uyku olayına doğum içinde doğum denebilir. Her gece uyurken yeniden doğarız.

Bir insan bağlı şuuru ile dünyasal işlerini yaparken, serbest şuuruyla da birçok eprövlerin gereklerine aynı anda cevap vermektedir. Letajik durumdayken, uyurken, dalgınlık halindeyken, kitap okurken vb. hep değişik şuur halleri içindedir. Bazen konuşur ama aynı anda da başka şeyler düşünür. Sözleri ile zihni paralellik göstermez.

Hele uykudayken iş daha değişir. Biz farkında olmamakla birlikte, başka planetlerin varlıkları ile de irtibat halinde olabiliriz veya uyuduğumuz zaman, başka planetlerdeki

vazifelerimizi de devam ettirebiliriz. Örneğimizi hatırlayalım: Gücü zayıflamış akü şarj olurken sürücü (ruh) başka bir araç ile işine devam eder. Uyku diye bir şey yoktur. İnsan uyurken, belki de birkaç planetle ruhsal olarak ilişkide bulunur. Korkunç bir faaliyet söz konusudur.

Uyanık halde bulunduğumuz sıralarda bile, dünya işimizi yaparken bazen spatyoma kayarız ve orada da işlerimizi yaparız. Çay içerken ya da yemek yerken yediğimiz içtiğimiz şeyleri düşünmeyiz ki! Düşünce içinde düşünce halindeyizdir.

Hem dünyada hem de ahirette, ahiretin ahiretinde, hatta onun da ahiretinde fonksiyonlarımızı yaparız. Uyku derinlikleri de ona göre değişir.

İnsan hem bağlı şuuruyla hem de serbest şuuruyla kendi tekamül seviyesine göre faaliyette bulunur.

Düşünce Hızı Rölativitesi ve Ölümsüzlük

BİZ HEPİMİZ, fark etmeden Ölümsüzlüğün başka bir yanını da yaşarız. Bu da düşünce hızının rölativitesi ile ilgilidir. Saniyenin, hatta salisenin milyarda biri hızında, evrenin bir ucundan diğer ucuna gidip gelebilen bir varlık için ölüm ya da yok olmak söz konusu olabilir mi?

Zaman ve mekan bizi sınırlamaktadır. Sadece düşüncelerimiz zaman ve mekan paradoksunun üstüne çıkabilir. Düşünceler özgürdür ve sonsuzluk içinde ulaşabildikleri noktaya kadar ulaşır. İnsanın bilgili olması; kapasitesini, imajinasyon gücünü arttırması bu nedenle çok önemlidir.

Düşünce sisteminizi genişletebildiğiniz oranda siz de genişlersiniz ve gücünüz oranında kozmosa yayılırsınız. İşte, bu küresel evrendir, küresel genişlemedir. “Karşılaştığımız olayları mümkün olduğu kadar derinlemesine anlamak zorundasınız,” derken sadece ahlaki bir eğitim ve öğretim uygulanmak istenmiyor. Anlayışınızın geliştiği ölçüde siz genişleyeceğiniz ve küreselliğe yaklaşacağınız için bu önerilerde bulunuluyor.

İnsan düşünme ve anlayabilme kapasitesini sürekli olarak kendi gücünün son sınırına ulaştırıp, bir daha, bir daha zorlanmak zorundadır. Durduğumuz yerde gelişemeyiz. Her zaman olduğu gibi çaba ve cehit faktörü burada da işin içine girer.

Bizler uykularımızda iken dolmakta ve yetiştirilmekteyiz. Gece spatyomda yaptığımız faaliyetler neticesinde, ertesi günkü işlerimizi ayarlarız ve kendimizde yeni bir kuvvet ve kudret hissederiz. Spatyomda aldığımız emir ve bilgileri kendi yapımızda kopya ederek, süzüp bu tarafa geçirdiğimiz zaman ertesi gün, yeni bir doğuşla, yeni bir güçle işimize başlarız.

Uykudaki çalışmalarımıza daha iyi anlaşılın diye bir örnek verelim: Diyelim ki siz yeni bir karar arifesindedesiniz, işinizi değiştirmek istiyorsunuz ve benim için acaba iyi olur mu, olmaz mı diye bir tedirginlik içindedesiniz.

Sıkıntı ve stres içinde eve gelirsiniz, yemek bile yiyemezsiniz. Nihayet yatma zamanı gelir ama uykunuz yoktur. Bir o tarafa, bir bu tarafa dönersiniz. Sabaha kadar gözünüze bir damla uyku girmez. Bir ara çok kısa bir uyku uyursunuz. İşte o ara, spatyoma doğru uzandığınızda, sizin gerçek istediğinizin sonucu olan bir anlam zihninizde canlanmaya başlar. Uyandığımızda karar vermiş olduğunuzu fark ederek rahatlırsınız.

İşte, biz farkına varmadan her gece uyuduğumuzda birtakım küresel mana alışverişleri ile hiç durmadan beslenmekte, almış olduğumuz bilgileri sınıflandırmakta ve yenilerini almak için hazırlanmaktayız.

Bir şey yapabilmek için yoğun bir konsantrasyona girerek, kendimizi sevgi ve istekle o konu üzerinde yoğunlaştırırsak o işin gerçekleşmemesi mümkün değildir. İnsanın yapamayacağı hiçbir şey yoktur. □

Ölüm Kursu

John M. Glionna

JUNG JOON'un kendini ispat ettiği an, kursuna katılanların birer tabut içine uzandıkları ve onun da ahşap bir çekiçle kapağı yerine oturttuğu an geliyor. Joon, katılımcılar tam ve klostrofobik karanlıkla yüzleştiklerinde, pişmanlıklarını tartmak ve sonsuzluk üstünde düşünmek üzere yalnız kaldıklarında anlayışın ortaya çıktığını iddia ediyor.

Cenazeevi yöneticilerinin giydiği türden mavi takım elbisesi ve bir vaize yaraşır tavır ve duruşu ile kurs katılımcılarını, "Tamam, bugün ölüme yaklaşalım!" davetiyle karşılayan 39 yaşındaki Jung, ölüm sonrası yaşam konusunda azimli bir danışman. 25 Amerikan doları ödeyen her Güney Korelinin karanlık boşluğa bir bakış atabildiği, Tabut Akademisinin yöneticisi. Dört saat boyunca, yaklaşık yirmi kişi gözyaşları içinde veda mektuplarını yazıp, mezar taşları üstüne yazılacak sözleri belirliyorlar. Dört saatin sonunda ise kendi cenazelerine katılıp, tabutlarının içine uzanıyorlar. Her biri, mumlarla aydınlatılmış şapelin zeminine dizilmiş sade ve süssüz ahşap tabutların içine giriyorlar. Sırt üstü uzanıp ellerini göğüslerinde kavuşturarak gözlerini kapatıyorlar. Ve ıstırap verici 10 dakika boyunca orada kalıyorlar.

Eskiden bir sigorta şirketinde dersler vermiş olan Jung Joon, "Belirli şeylerden kurtulmanın bir yolu bu, sonrasında kendinizi tazelenmiş hissediyorsunuz. Hayatınıza yeni baştan ama temiz bir sayfa açarak başlamaya hazırsınız?" diyor.

Güney Kore'nin dört bir yanında, hayatı takdir edebilmeleri için katılımcıların ölüm simülasyonu yapmaları amacıyla tasarlanmış kurslar veren birkaç girişimci var. Fanilik, işinize yönelik sağlıklı bir tavır geliştirmekten tutun da aile üyeleriyle iyi geçinmeye dek pek çok davranış türü için kişisel motivasyon etkeni olarak kullanılıyor.

Buradaki pek çok firma bu seansları üretimi hareketlendirmenin yaratıcı bir yolu olarak görmekte. Örneğin, Kyobo Sigorta şirketi 4000 çalışanının, Jung'un kursunda sunduğu türden

sahte cenazelere katılmalarını talep ediyor.

Başka bir motivasyon da söz konusu: Güney Kore gelişmiş ülkeler arasında en yüksek intihar oranına sahip ve Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütüne (OECD) üye olan 30 ülke içinde baş sıraya yerleşmiş durumda. 2009'da güncellenen verilere göre, diğer ülkelerde intihar vakası sayısı düşerken, Güney Kore'deki vakalar yüksek kalmış; ABD'de görülen intihar vakalarının iki katı bir oran bu.

Bununla birlikte, bu seminerlerin intihar oranlarının düşmesine yapabileceği katkıyı eleştirenler var. Bazıları bu sahte cenazelerin, uzmanlara göre acımasız rekabetin ve finansal stresin pek çok kişiyi kendini öldürmeye sürüklediği bir ülkede insanların eline verilmiş "kendin yap" reçeteleri olduğunu söylemekte. Kore İntiharları Önleme Derneğinde danışmanlık yapan Jang Chang-min, "Bu seminerler, toprak altındaki yaşamın gerçek yaşamdan daha iyi olabileceği gibi fantezilere yol açabilir," diyor.

Seminerlerin destekçileri ise bu seansların, intiharın "ek hasarları"nı kişiselleştirdiğini söylemekte. Seul'deki Hallym Üniversitesinde nöropsikiyatri profesörü olan Lee Sang-kyu, "İnsanlara öğretmemiz gereken 'kendi canınıza kıymak iyi bir fikir değildir' i gösteren bir başka yöntem," demektedir.

Hayatın değerini, yıllar önce hasta babasına bir böbreğini verdiği sırada takdir etmeye başladığını anlatan Jung ise yeni başladığı mesleğinin insanların ölüm korkusu üzerinden para kazanmanın bir yolu olduğunu söylentilerini reddederek şöyle

*Güney Koreliler
ölüp dirilme
dersi alıyorlar.*

diyor. "Bazıları tabutun içinde kendilerini rahat hissederek kişilerin kendi canlarına kıymaya daha meyilli olduklarını söylemekte. Tam aksine, canına kıyanları nelerin beklediğini anlıyorlar: sonsuz bir karanlık." Bazı katılımcıların, tabutun içine girme fikrini duyduğu anda açıkça ağlamaya başladıklarını ve bazılarının ise tabutun kapağının azıcık da olsa açık bırakılması için ısrar ettiklerini ve ara sıra bu egzersizi yapamayacak kadar korkan birkaç kişinin çıktığını anlatıyor.

Tabuta girme provası dört saatlik seminerin son bölümü. Katılımcılar bunun öncesinde saatler boyunca kendi derinliklerini araştırma egzersizleri yapıyorlar. Seul'deki sigorta şirketine 17 meslektaşıyla seminere gelmiş olan Song Jong-min, plastik çiçeklerden yapılmış çelenklerin altında fotoğrafları iliştilirken sinirli bir şekilde gülüyor. Onlara bu fotoğrafların daha sonar tabutlarının üstüne konulacağı söylenmiş. Yirmi yedi yaşındaki iri yapılı Song, "Buraya gelirken otobüste şakalar yaptık hep. Ama şimdi buradayız ve sanırım hiç de komik değil," derken, tabutların yerleştirildiği odaya doğru bakıp, "Çok garip," diyor, "normalde başkalarının cenaze törenlerine gidersiniz, kendinizinkine değil."

Jung pembe beyaz boyalı ahşap kürsüye geçip yaşam ve ölüm üstüne

iki saatlik bir konuşma yapıyor. Sonun herhangi bir anda gelebileceğine dikkati çekip, katılımcılardan henüz şansları varken kurtulmak istedikleri olumsuz kişisel özelliklerini sıralayacakları bir “çöp kovası listesi” yapmalarını istiyor.

İlk başta, sınıftaki on iki erkek ve altı kadın cep telefonlarını çıkartıp mesajlarını kontrol ediyor, tuvalete gidip geliyor, hatta kadınlardan biri çantasından bir ayna çıkartıp makyajını tazeliyor. Derken, Jung onlara kendi aileleri hakkında sorular sordukça konunun ciddiyetini yavaş yavaş kavriyorlar. Oda sessizleşiyor. Birkaç kadın bu kez kağıt mendillerini çıkartıp gözlerini kuruyor.

Verilen ara sırasında, altmış bir yaşındaki Kim Myung-hee sınıfta volta atarken yaklaşan egzersizleri düşünüyor ve “O tabutun içinde olmaktan öyle korkuyorum ki,” diyor, “kalbim zayıf benim.”

Daha sonra, ışıklar kısıyor ve katılımcılar ellerindeki kağıtlara mezar taşlarının üstünde yazılacakları ve şeklini dökerler. Jung bir cenaze müziği çalmaya başlıyor. Az önce konuştuğum Kim, hıçkırarak ağlıyor ve yanı başında yanan mumun ışığında kağıdını doldururken, “Aniden, kendimi öyle yaşlı hissettim ki,” diyor.

Jung bunun ardından, katılımcılardan son yemeklerini hayal etmelerini istiyor ve “Bu yemeği

Ölümden karakter gelişimi için bir esinlenme olarak faydalanan tartışmalı Tabut Akademi seminerlerinde tabutlar içine yatmış katılımcılar. Katılımcılar, finalinde 10 dakika boyunca tabut içinde yattıkları dört saatlik kurs için 25 Amerikan doları ödüyorlar.

kimlerle yemek isterdiniz, bunu düşünün” dedikten sonra ekliyor: “Sevdiklerinize hoşça kal deyin.” Bunu yapmak için 30 dakikalara kalan katılımcılar derhal ellerindeki kağıtlara yazmaya başlıyorlar.

Artık hiç şaka yapacak hali kalmamış olan Song, şöyle yazıyor: “Sanki bu mektubun sonu, hayatımın bitiş çizgisi olacakmış gibi hissediyorum. Ailemin ve sevdiğim kadının bu mektubu gözyaşları ile ıslatacaklarını hayal ettiğimde ben de kendi gözyaşlarıma hakim olamıyorum.”

Onun hemen arkasında, Kim hıçkırarak ağlamaya devam ederken şöyle yazıyor: “Delidolu ve dik başlı karısını daima seven kocama. Ben kaçmaya çalıştıkça beni hep sarıp sarmaladın. Hayatım, sen hep yanı başımdaydın. Cesedimi yak ve küllerimi su kenarında bir ağacın altına göm.”

Biraz sonra gözyaşları duruluyor ve dehşet başlıyor. Katılımcılar tek sıra olup şapele girip boş tabutların önünde yerlerini alıyorlar. Üstünde “huzur içinde yat” yazan bir pankartın önünde durup sırayla, ailelerine yazdıkları son mektupları okuyorlar.

Gri saçlı bir adam kötü bir koca olduğunu söylüyor. Bir kadın, kendisi gittikten sonra çok içmemesi için eşini uyarıyor.

Sonra, o an geliyor. Jung katılımcılara Güney Kore’nin geleneksel sarı renkli, kendiriden yapılmış kefenini nasıl giyeceklerini anlatırken bir adam yutkunuyor. Fotoğraflar ve kitabeler, her bir tabutun baş kısmına yerleştirilmiş halde.

Katılımcılar birer birer tabutlarına yerleşip kapağın kapatılacağı ve karanlığın çökeceği anı gözleri açık

*Güney Kore’nin
dört bir yanında
verilmekte olan
kurslarda,
katılımcılara hayatı
takdir edebilmeleri için
ölüm dersi veriliyor.
Fanilik kişisel bir
motivasyon etkeni!*

bekliyorlar. Mavi takım elbiseli bir adam, nefes alabilmesi için biraz aralık bırakılması için ısrar ediyor. Bir kadın yattığı yerden aniden doğrulup, bunu yapamayacağını ilan ediyor.

Şapel sessizleşiyor. Sonsuzluk gibi gelen on dakikanın sonunda Jung sessizliği bozuyor: “Gözlerinizi açtığınızda, dünkünden farklı olan yeni bir hayat başlıyor olacak.” Şapeldeki ruh hali aniden hafifliyor. İnsanlar birbirine sarılıyorlar. Song pantolonundaki tozları silkelirken karanlığın onu rahatsız ettiğini söylüyor: “Hiç hoşlanmadım. Havasızlıktan boğulacak gibi oldum.” Ama Kim’in yüzü gülüyor. Korkularına rağmen bu deneyimin, sanki ana rahmine geri dönmüş olmak gibi bir güvenlik ve coşku hissi verdiğini anlatıyor: “Kapak kapatıldığında, içerisi kararmadı bile.” □

10 Aralık 2009 tarihli *Los Angeles Times* Gazetesinde yayınlanan haberi çeviren: Yasemin Tokatlı.

AKIŞ

Kozmik Gemi

Alpaslan Cebbaroğlu

Bir zamanlar kozmik bir gemide, kozmik bir okyanusta yüzüyordunuz.

Sonra bir gün aşığı denizlere inme vaktiniz geldi ve geminiz aşığı denizlere yol aldı. Aşığı denizlerde yol alırken sular çekilmeye ve seviyesini düşürmeye başladı. Geminiz bir dağın tepesine oturdu.

Oradan, bir iken çoğaldınız, yayıldınız dağın eteklerine ve vadilere, ovalara indiniz, dere kenarlarına indiniz, inebildiğiniz kadar indiniz.

Fakat bir gün geldi ki, yukarı okyanuslardan aşığılara sular akmaya başladı. Sular birikmeye, biriken sular birbiriyle birleşmeye ve yükselmeye başladı.

Dađdaki gemi unutulmuş, bilinmez olmuştu.

Sonra baba çağırđı, dedi ki; evlatlarım, sular yükseliyor, gemiye geri dönün, gemiye geri dönün, gemiye geri dönün!

Sular yeterince yükseldiđinde gemi oturduğu dađdan hareket edecek ve yeniden yukarıdaki kozmik okyanusa dönecek.

Evlatlarım, siz gemiden dağın eteklerine inmeden önce, bu vaktin geleceğini söylemiştim. Bu vakit geldi. Hatırlayın. Sesimi duyun ve gelin.

□

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

06 TEMMUZ	Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans)	Ergün ARIKDAL
13 TEMMUZ	Enerjinin Doğası	Tarık ARIKDAL
20 TEMMUZ	Karşılaşmalar ve Farkındalık	Levent KOSOVA
27 TEMMUZ	Değişime Doğru Yönelmek	Tülin ETYEMEZ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

06 TEMMUZ	Yeni Çağın Temel İlkeleri ve Şuur Sıçraması 2	Ercüment KAYA
13 TEMMUZ	Hayatta Başarı İçin Kendini Tanımanın Önemi	İsmet YALÇIN
20 TEMMUZ	Evrenin Geometrisi Mandala	Seyhan OKAN
27 TEMMUZ	Tekamülde Reenkarnasyon Zorunluluğu ve Varlıksal Bütünlüğümüz	Adnan ERSOY

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
Tel: (0 232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

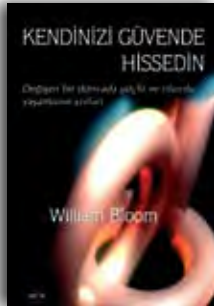
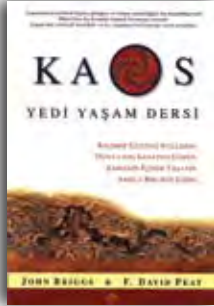
Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin	23 TL	<i>Otopsi Roswell Olayı</i> : Y. Tokatlı	9 TL
<i>Agarta</i> : Rene Guenon.....	12 TL	<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i> : G.I.Gurdjieff.....	18 TL
<i>Akaşık Kayıtlar</i> : Rudolf Steiner	13 TL	<i>Ölüm Sonrası</i> : Colin Wilson	22 TL
<i>Ateş Üstünde Yürüyenler</i> : Joel Andre	5.5 TL	<i>Ötealem Deneyleri</i> : Dr. Gary Schwartz	19 TL
<i>Ayurveda</i> : Roy Eugene Davis.....	11 TL	<i>Parapsikoloji ve Felsefe</i> : David Ray Griffin	9 TL
<i>Bagavagita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL	<i>Pozitif Yaşam</i> : Ergün Arıkdal	19 TL
<i>Batık Ülke Mu Uyarlı?</i> : H. Stephan Santesson	11 TL	<i>PsikoRegresyon</i> : Dr. Francesca Rossetti	11 TL
<i>Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak</i>	6 TL	<i>Psikosentez</i> : Will Parfitt	10,5 TL
<i>Bilinmeyen Gücümüz</i> : Dean I. Radin	21 TL	<i>Ruhsal Alemin İşığı</i> : Silver Birch.....	10 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL	<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları</i> : A. Pauchard.....	6 TL
<i>Çocuklara Öyküler</i> : Yavuz Keskin	6 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1</i> : Dr. K. Nowotny.....	10 TL
<i>DDA-Evren Dili</i> : Ingo Swann	11 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2</i> : Dr. K. Nowotny	11 TL
<i>Değişime Doğru</i> : Ergün Arıkdal	8 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3</i> : Dr. K. Nowotny.....	10 TL
<i>Devre Sonu</i> : Ergün Arıkdal	20 TL	<i>Ruhsal Hayatın Değişimi/</i> <i>Metamorföz</i> : Rudolf Steiner	8 TL
<i>Dinlemenin Zen'i</i> : Rebecca Z. Shafir.....	19 TL	<i>Ruhsallık Üzerine Denemeler</i> : Ergün Arıkdal.....	8 TL
<i>Doğmadan Önceki Hayatımız</i> : H. Wambach.....	7 TL	<i>Rüyalar</i> : Sevda Yücesoy	15 TL
<i>Dünya Tarihiçisi Keşif Seferleri</i> : Zecharia Sitchin	22 TL	<i>Sadıklar Planı "Ruhsal Tebliğler"</i>	25 TL
<i>Edgar Cayce</i> : Thomas Sugrue	25 TL	<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> • <i>Kader Bilmecesi</i> : A. Pauchard.....	7 TL
<i>Enerjiler</i> : John G. Bennett	8 TL	<i>Semboller Ansiklopedisi</i> : Alparslan Salt.....	30 TL
<i>Enerji Beden Hekimliği</i> : Dr. Janine Fontaine	9,5 TL	<i>"Suur" Gerçeğin Araştırılması</i> : P. D. Ouspensky	7,5 TL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı</i> : Zecharia Sitchin.....	21 TL	<i>Şakra Teorileri</i> : Dr. Hiroshi Motoyama	16 TL
<i>Enneadlar</i> : Plotinos	16 TL	<i>Tarımların ve İnsanların Savaşları</i> : Zecharia Sitchin.....	20 TL
<i>Eon</i> : Jean E. Charon	11 TL	<i>Tarımın Ecanesinden Sağlık</i> : Maria Treben.....	20 TL
<i>Eşzamanlılık</i> : Allan CombsMark Holland.....	10 TL	<i>TekrarDoğuş 1. Cilt</i>	12 TL
<i>Evrensel İnsan</i> : Ergün Arıkdal.....	16 TL	<i>TekrarDoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Fallar</i> : Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL	<i>TekrarDoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Geleceğin Felaketleri</i> : Alparslan Salt.....	7,5 TL	<i>Tüm Yönleriyle Medyomluk</i> : Ergün Arıkdal.....	11 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i> : G. I. Gurdjieff	18,5 TL	<i>Umut Haberleri</i> : Paola Giovetti.....	12 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur</i> : Leon Denis.....	8 TL	<i>Uzay Gemilerinde</i> : George Adamski	9 TL
<i>Gizli Öğreticilik</i> : Ergün Arıkdal	9 TL	<i>Uzaylı Dostlarımız</i> : Howard Menger.....	9 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i> <i>Psikolojik Yorumlar</i> : I. Cilt, Maurice Nicoll	30 TL	<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar</i> : John Willner	22 TL
<i>Günlük Sofroloji</i> : Jean Yves Pecollo.....	10 TL	<i>Vazife</i> : Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 TL
<i>Herkes İçin Ötealem Rehberi</i> : G.M. Roberts	13 TL	<i>Vizüalizasyon</i> : Ursula Markham.....	10 TL
<i>Her Şey Mümkündür</i> : Roy Eugene Davis	10 TL	<i>Yay ile Ok Atış Sanatında Zen</i> : E. Herrigel.....	5,5 TL
<i>Hinduizm</i> : Swami Nikhilananda	15 TL	<i>Yeni Çağ Tophumunun İhtiyaçları</i> : J. G. Bennett	8 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i> <i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi</i> : Dr. A. İ. Yitik.....	8 TL	<i>Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakın Deneyimler</i> : P.M.H. Atwater.....	17 TL
<i>İçsel Gerçeklik</i> : Paul Brunton.....	10 TL	<i>Yüce Alemleri Bilmek</i> : Rudolf Steiner	13 TL
<i>İki Dünya Arasında</i> : F. Wiedemann	14 TL	<i>Zaman Başlarken</i> : Zecharia Sitchin	20 TL
<i>İlahi Karşılaşmalar</i> : Zecharia Sitchin.....	22 TL	*****	
<i>İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal</i>	7 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i>	5 TL
<i>İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek</i> : P. D. Ouspensky.....	25 TL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>İnsanın Kaderi</i> : Edgar Cayce.....	12 TL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>İpnoz ve Ötesi</i> : Lee Pulos.....	9 TL	<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>İsa Keşmin' de mi Öldü?</i> : S. Obermeier	8 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 TL
<i>İsis ve Osiris</i> : Plutark	13,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 TL
<i>Kader Sorunu</i> : Leon Denis	13 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 TL
<i>Karma ve TekrarDoğuş</i> : Dr. H. Motoyama	12 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36</i>	16 TL
<i>Kartalın Uçuşu</i> : J. Krishnamurti	10 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 TL
<i>Kayıp Diyarlar</i> : Zecharia Sitchin.....	18 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 TL
<i>Kendini Bilene Evren</i> : A. Goswami.....	22 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 TL
<i>Keops ve Sfinks</i> : Georges Barbarin.....	10 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 TL
<i>Kozmik Sempati</i> : David Spangler.....	17 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 TL
<i>Kozmik Şifre</i> : Zecharia Sitchin	19 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması</i> : R. Eugene Davis.....	5,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 TL
<i>Kutsal Tesirler</i> : J. G. Bennett.....	8,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 TL
<i>Küresellik</i> : Cengiz Çevre	7 TL		
<i>Manyetizm</i> : Ergün Arıkdal	9 TL		
<i>Metapsizik Terimler Sözlüğü</i> : Ergün Arıkdal	10 TL		
<i>Ne İçin Yaşyoruz?</i> : J. G. Bennett.....	8 TL		

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamımız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarkaç</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Kızılderi Bilgeligi</i> : Timothy Freeke	11 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor</i> : Jonathan Cainer	12 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk</i> : H. R. Cushnir	12 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kurmak</i> : D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	17 TL
<i>Batık Kata Mu'nun Çocukları</i> : James Churchward	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown	12 TL
<i>Çocuklara Öz Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu</i> : D. Loomans-J. Loomans	19 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kütle Rüyaları</i> : H. Wambach	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof	18 TL
<i>İngellemenin İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman	16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji</i> : Papus	10 TL
<i>İyileşmenin Simyası</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	16 TL
<i>Kabile Geri Döndü</i> : Janet Cunningham	15 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	15 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F. David Peat	15 TL
<i>Kayıp Kata Mu</i> : James Churchward	19 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure	15 TL
<i>Masal Dağ'ın Sırrı</i> : Gündüz Öğüt	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri</i> : W. Budge	12 TL
<i>Mısırlıların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası</i> : Dora Van Gelder	12 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins	10 TL
<i>Psşik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz	16 TL
<i>Psşik Korunma</i> : Fadime Emir	15 TL
<i>Psşik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	18 TL
<i>Ruhların Kaderi</i> : Michael Newton	22 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz	16 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın</i> : G. Öğüt	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler</i> : P. Brunton	10 TL
<i>Şafağın Getirenler</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart	18 TL
<i>Yanlışlarımızdaki Bilgelik</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	17 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD</i> : Reşat Güner	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Gevşeme Teknikleri</i> : Reşat Güner	13 TL
Kozmos Yayınları	
Fiyat Listesi	
<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood	10 TL
<i>Güç Noktalarımızı Keşfedin</i> : K. S. Davis	10 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme</i> : Karl O. Steober	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Onikinci Gezegen

Zecharia Sitchin

Bu kitap, dünyanın göksel atalarının varlığını kanıtlayan şaşırtıcı belgeler sunuyor. Dünyamızın, binlerce yıl önce dünya dışından gelen zeki varlıklar tarafından ziyaret edildiği ve insan uygarlığının gelişimine bu varlıkların katkısı olduğunu öne süren yazar, Sümer mitleri ve destanlarını kullanarak "Dünya Tarihini" yeniden yazıyor. Yazar, arkeoloji ve antropolojinin sağladığı verilerle bir zamanlar dünyamızda yaşamış olan üstün bir irkin varlığını açıklayan şaşırtıcı kanıtları gün ışığına çıkarıyor.

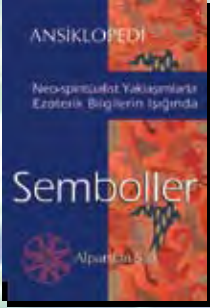
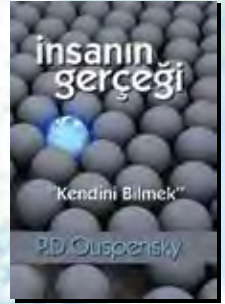
464 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

İnsanın Gerçeği "Kendini Bilmek"

P. D. Ouspensky

Kendini bilmek ya da tanımak, insanın değişmesi zorunluluğunun doğal bir uzantısıdır. Değişmek, uyanmak, şuurlanmak için fazlalıkları terk etmek, içsel bir mücadeleyle girişmek, özdeşleşmeyi kolaylaştıran bağımlılıklardan soyunmak şarttır. Üstün çaba gösterilmeden, kendi üzerinde çalışmadan değişmek, uyanmak, şuurlanmak mümkün değildir. Bütün inisiyatif öğretilerin temeli TERK'e dayanır.

568 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Semboller

Alparslan Salt

Sembolizm evrensel bir dildir ve insanlar için en ortak dildir çünkü semboller farklı dil ve yazı sistemlerini kullanan tüm insanlara aynı dilden hitap ederler. Bu ansiklopedik sözlük, "evrensel yasa, ilke, bilgi ve fikirleri açıklayan işaretler" ya da "evrensel bilgi ve hakikatleri basit ve sade öğelere indirgeyerek ifade eden işaretler" olarak tanımlanan sembollerle ele almaktadır.

Bu yapıtta olabildiğince çok sayıda sembol, yüzeysel bir şekilde ele alma amacı güdülmemiştir; dinlerde, çok eski uygarlıklarda, tüm tradisyonlarda kullanılan sembollerden olabildiğince ezoterik içerikli ve evrensel olanlarına yer vermeye çaba gösterilmiş ve semboller ezoterik ve spiritüel kaynakların verdiği bilgiler ışığında açıklanmaya çalışılmıştır.

405 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Ruhların Kaderi

Michael Newton

Sizden hiçbir farkı olmayan 67 kişi *Ruhların Kaderi*'nde Dr. Newton'un spiritüel ipnoterapi çalışmaları aracılığıyla hayatlar arası hayatlarına uzanıyorlar. Dr. Newton'un ötealem üzerindeki araştırmaları üzerine yazılmış olan bu çalışma hem konuyla ilk kez karşılaşacaklar için hem de yazarın ilk kitabı *Ruhların Yolculuğu*'nu okumuş olanlar için hazırlanmıştır.

496 sayfa, Ege Meta Yayınları

